ADVENT

Het Kerkblad van het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten /4/2024

Vreedzaam maar Strijdvaardig

Vreedzaam maar

Strijdvaardig

De geschiedenis herinnert ons aan mensen die zonder geweld de wereld hebben veranderd. Denk aan Mahatma Gandhi die met zijn vreedzame protesten de onafhankelijkheid van India inluidde. Of aan Martin Luther King wiens droom van gelijkheid de burgerrechtenbeweging in de Verenigde Staten voortstuwde. Deze personen laten zien dat vreedzaam strijden niet passief is; het vraagt moed, doorzettingsvermogen en een diep geloof in een betere toekomst.

Psychologisch onderzoek toont aan dat vreedzaam verzet vaak effectiever is dan gewelddadige methoden. Het appelleert aan het geweten van de tegenstander en vergroot het draagvlak onder de bevolking. Het vereist echter innerlijke discipline: een bewuste keuze om frustratie en boosheid om te zetten in positieve actie. Dit principe van vreedzame strijd sluit naadloos aan bij de christelijke levenshouding.

Als christenen worden wij geroepen om vreedzaam de geestelijke strijd aan te gaan van het dagelijks leven. De apostel Paulus spoort ons aan de 'wapenrusting van God' aan te trekken (Efeziërs 6:10-18). Om ons te wapenen tegen onrecht, verdeeldheid en de verleiding om kwaad met kwaad te vergelden. Met name dit laatste is voor een godvrezend mens een principe om hoog in het vaandel te houden. Deze strijd begint in ons hart en krijgt vorm door

onze relaties, maar heeft impact op de samenleving als geheel.

In Nederland staan we voor uitdagingen: groeiende polarisatie, onrechtvaardigheid en maatschappelijke spanningen. Als christenen kunnen wij een verschil maken door de kracht van vreedzame strijd. Dit betekent niet wegkijken van problemen, maar actief bijdragen aan oplossingen door liefde, geduld en gerechtigheid na te streven. Juist zonder geweld of dwangmiddelen.

De Bijbel leert ons dat vrede niet de afwezigheid van strijd is, maar de aanwezigheid van gerechtigheid. Door vreedzaam te strijden kunnen wij instrumenten van Gods vrede zijn. Zo bevorderen wij een samenleving die is geworteld in respect, waardigheid en compassie.

Laat dit thema ons inspireren om, net als de grote vredestichters uit de geschiedenis, strijdvaardig te zijn in onze roeping. Niet door geweld of boosheid, maar door de kracht van Gods liefde en zijn waarheid.

Enrico Karg *Hoofdredacteur & algemeen secretaris van de Nederlandse Adventkerk.*

AGENDA

JANUARI

N	Tien dagen van gebed	8-18
N	Tienerclub	18
N	Bijbel Quiz	25
N	Mastergids Kamp & Kaderdag	31-2

FEBRUARI

N	Regio Jeugdmiddag	1
N	Landelijk overleg Padvinders en Verkenners	7-9
N	Bible Experience	15
N	Vesperdienst	22
N	Tienerclub	22
N	Training Jeugdleiders	28-2

MAART

N	Wereldjongerendag	15
N	Jeugdweek van gebed	15-22
N	Workshop Rentmeesterschap	30

Alle evenementen zijn onder voorbehoud. De meest actuele informatie is te vinden op: www.adventist.nl/agenda.

N Nederland B België

COLOFON

REDACTIE

Hoofdredacteur Enrico Karg
Redactie Silbert Elizabeth, Jeroen de Jager, Jeanette Lavies, Riemer Postma, Rob de Raad en Jan Spijk.
Vormgeving Paul de Bruin – Limelight Design Studio
Foto omslag Afbeelding gegenereerd met AI
Druk Van de Ridder – VdR Druk & print
Oplage 3.800 exemplaren
Verschijningsfrequentie 4 maal per jaar

Wanneer u het blad ADVENT niet meer wilt ontvangen, kunt u dat kenbaar maken door ons te mailen op het adres: advent@adventist.nl

Duurzaamheid is belangrijk voor de Adventkerk. Ook *Advent* werkt mee aan een betere wereld, daarom wordt het gedrukt op papier dat het resultaat is van verantwoord bosbeheer. Onze drukker gebruikt inkten op plantaardige basis en machines draaiend op groene stroom.

REDACTIEADRES

Amersfoortseweg 18, 3712 BC Huis ter Heide
Tel. Landelijk Kantoor: 030 – 6939375 – **E-mail** advent@adventist.nl
Web www.adventist.nl of www.adventist.be

GIFTEN

Advent wordt gerealiseerd dankzij uw giften. De redactie bestaat voornamelijk uit vrijwilligers die met liefde ons ledenblad voorzien van inhoud. Giften voor Advent kunt u overmaken op NL47 RABO 0117 7777 73 t.n.v. Kerkgenootschap der ZDA of gebruik de QR-code hiernaast. Voor financiële zaken, inclusief donaties en wilsbeschikkingen, kunt u contact opnemen met de financiële-afdeling via: finance@adventist.nl.

06 Sociale trends en uitdagingen

10 De grote strijd in de moderne tijd

22 Interview: Reinder Bruinsma

28 Gokverslaving

30 Overdenking

De medewerkers van **Advent** wensen u fijne feestdagen en een gezegend nieuwjaar.

VERDER IN DIT NUMMER

04 Van het bestuur
13 Advent verwent
14 ADRA – Project in Oeganda
16 Nieuws uit de wereldkerk
18 Kinderverhaal
20 Nieuws uit de regio & puzzel
25 Adventgeschiedenis in perspectief
34 Verdieping bij de sabbatschool
36 PS & Doop
39 In Beeld
40 Van de voorzitter

Strijdvaardigheid met **doelgericht** leiderschap

Als bestuur van de Nederlandse Adventkerk bevinden we ons regelmatig op het kruispunt van verschillende belangen, perspectieven en uitdagingen. Het thema 'Vreedzaam maar strijdvaardig' roept ons op om conflicten vreedzaam te benaderen en om daadkrachtig en standvastig op te treden bij uitdagingen die onze gemeenschap raken. Bij de toepassing hiervan helpen inzichten uit de bedrijfskunde en leiderschapswetenschappen zodat we onze gemeenschapsuitdagingen goed kunnen combineren met onze christelijke waarden.

Tekst/**Enrico Karg**

Onze positie binnen de Trans-Europese Divisie

In de Trans-Europese Divisie (TED) heeft de Nederlandse Unie als een van de weinige de positie van Unie van Gemeenten. Dit in tegenstelling tot de meeste andere unies die de status van Unie van Conferenties hebben. Deze status weerspiegelt onze bestuurlijke structuur, maar herinnert ons ook aan een verlies uit het verleden. Nederland had ooit ook de status van Unie van Conferenties, een positie die we door verschillende omstandigheden hebben verloren. Dit verleden roept ons al langere tijd op tot actie. Wij kunnen vreedzame strijders zijn om samen een inhaalslag te maken en een sterker adventistisch geluid in Nederland te laten horen. In een tijd waarin mensen meer dan ooit zoeken naar een duidelijke identiteit, biedt onze holistische en adventistische identiteit een unieke en welkome aantrekkingskracht op het gebied van geestelijk welzijn. Zo kunnen wij nieuwe generaties bereiken door onze geloofsprincipes te verbinden met maatschappelijke relevantie en een sterke invloed hebben op de samenleving. Jezus spreekt over christenen als 'het zout van de aarde' (Matteüs 5:13). In Nederland willen wij laten zien dat wij als adventistische 'vredessoldaten' ons zoutgehalte niet kwijt zijn. Sterker nog, we zijn geroepen om zo krachtig 'zout te zijn' dat onze aanwezigheid niet onopgemerkt blijft. Door deze strategie versterken wij onze interne structuren en blijven we tegelijk zichtbaar en actief in de samenleving, zonder onze unieke adventistische waarden te verliezen.

Vreedzaamheid als strategische kernwaarde

Servant leadership is een model waarbij de leider in dienst staat van de gemeenschap. Hij is daarbij gericht op het versterken van relaties en het ondersteunen van gezamenlijke doelen. Deze benadering weerspiegelt onze Bijbelse opdracht om vrede na te streven (Matteüs 5:9). Binnen ons bestuur vertaalt dit zich naar transparantie, empathie en een cultuur van luisteren.

Dit wil natuurlijk niet zeggen dat leiders geen fouten kunnen maken of van tijd tot tijd verslappen. Het wil wel zeggen dat dit het streven moet zijn voor de hele gemeenschap. Plaatselijk en geestelijk leiderschap is de belangrijkste schakel. Onze kerk begint niet bij conferenties of Unies, maar bij de plaatselijke gemeente. Onze plaatselijke gemeenten beginnen met gezinnen. Met dit gegeven is er iets voor te zeggen dat leiderschap begint binnen het gezin, achter gesloten deuren.

Een vreedzame aanpak betekent niet moeilijke onderwerpen uit de weg gaan. Integendeel, deze aanpak wil juist een omgeving scheppen waarin ideeën en zorgen openlijk besproken kunnen worden.Het

/Onze kerk begint niet bij conferenties of Unies, maar bij de plaatselijke gemeente

Dagelijks Bestuur werkt bijvoorbeeld met gestructureerde dialogen tijdens vergaderingen, geïnspireerd op conflictresolutietechnieken zoals de Harvard-methode. Deze methode streeft naar belangen boven standpunten: begrip voor de dieperliggende behoeften achter een bepaald voorstel of bezwaar.

Strijdvaardigheid met doelgericht leiderschap

Strijdvaardigheid betekent in deze context strategische beslissingen nemen zelfs als die ongemakkelijk zijn. In de bedrijfskunde spreekt men van *adaptive leadership*: het vermogen om te navigeren door complexe en snel veranderende omstandigheden. Als kerkbestuur passen wij dit toe door prioriteiten te stellen die niet alleen op de korte termijn resultaten opleveren, maar ook bijdragen aan duurzame groei en ontwikkeling. Onze benadering van organisatorische uitdagingen zoals decentralisatie is hier een voorbeeld van. Dit vraagt moed en visie om verantwoordelijkheden over te dragen aan lokale gemeentes terwijl wij als landelijk bestuur een ondersteunende en faciliterende rol blijven spelen. Deze strijdvaardige strategie is gebaseerd op ons vertrouwen in de capaciteiten van onze leden en leiders in het veld. Concreet betreft deze decentralisatie, de invulling om via een achtdelige regio-indeling trainingen te kunnen verzorgen. We hebben hierbij de medewerking nodig van alle andere leiders binnen onze gemeenschap, anders komt dit niet van de grond.

Ljupco Smokovski/ Shutterstock.com

Vreedzame conflictoplossing in de praktijk

Conflicten zijn onvermijdelijk binnen een diverse gemeenschap, maar ze bieden ook kansen voor groei. Het bestuur ziet conflicten niet als bedreigingen, maar als momenten van gezamenlijke reflectie. We maken gebruik van de drieledige aanpak van conflictresolutie: luisteren, analyseren en handelen.

1. **Luisteren**: Door actief te luisteren naar alle betrokken partijen, proberen wij de emoties, zorgen en perspectieven te begrijpen. Dit is cruciaal voor het bouwen van vertrouwen.
2. **Analyseren**: We evalueren de kernoorzaken van een conflict met behulp van technieken zoals *root cause analysis* uit de bedrijfskunde. Dit helpt ons om niet alleen symptomen, maar ook structurele problemen aan te pakken.
3. **Handelen**: In overeenstemming met onze geloofsprincipes streven wij naar oplossingen die rechtvaardig en vredelievend zijn. Hierbij volgen wij het Bijbelse principe om conflicten eerst in kleine kring te bespreken voordat er bredere betrokkenheid wordt gezocht (Matteüs 18:15-17).

Oproep aan de gemeenschap

Wij nodigen onze gemeenschap uit om mee te bouwen aan een kerk waarin vreedzaamheid en strijdvaardigheid hand in hand gaan. Als bestuur blijven wij ons inzetten om leiding te geven op een manier die deze waarden zoveel mogelijk weerspiegelt. Laten we elkaar inspireren, corrigeren en aanmoedigen om in ons dagelijks leven, in kleine en grote zaken, vredestichters te zijn. Samen kunnen wij een positieve impact hebben, niet alleen binnen onze kerk, maar ook in de samenleving als geheel.

Enrico Karg *is hoofdredacteur & algemeen secretaris van de Nederlandse Adventkerk*

Zevendedagsadventisten in Nederland:

Sociale **trends** & **uitdagingen**

De Nederlandse samenleving verandert ingrijpend. Dat geldt overigens ook voor de wereld. Individualisme, materialisme en een afnemende betrokkenheid bij traditionele kerkstructuren stellen nieuwe uitdagingen aan onze geloofsgemeenschap. Tegelijkertijd bieden deze veranderingen ook kansen om onze rol als kerk te herdefiniëren.

Tekst/**Enrico Karg**

Inleiding

In een veranderende wereld is het nog altijd mogelijk om onze boodschap over de spoedige wederkomst van Christus te laten horen. We zullen wel de manieren om deze boodschap te brengen op meerdere vlakken moeten aanpassen. Hoe gaan we dat doen? Hoe blijven we relevant en trouw aan onze waarden in een samenleving die steeds groter en complexer wordt? Hoe kunnen we onze opdracht voltooien?
Een antwoord kan zijn: onze kerk sterker maken voor de toekomst door vreedzaamheid en strijdvaardigheid met elkaar te combineren. In dit artikel wil ik deze mogelijkheid per maatschappelijke trend verkennen en ingaan op mogelijke kansen.

De Invloed van sociale trends

1 Individualisme en isolationisme

Nederlanders hechten steeds meer waarde aan autonomie en persoonlijke vrijheid. Dit sluit aan bij de 'zelfdeterminatietheorie' die stelt dat autonomie een van de psychologische basisbehoeften is voor een zinvol en vervuld leven.[1] De hang naar autonomie en persoonlijke vrijheid leidt ertoe dat steeds minder mensen een kerk bezoeken en het gevoel voor gemeenschap verliezen. Hierdoor komt de rol van de kerk onder druk te staan.
Steeds meer mensen zien de kerk als instituut dat bepaalde regels als voorwaarde stelt voor kerkbezoek. Toch blijft de behoefte aan verbondenheid bestaan.
De 'zelfdeterminatietheorie' biedt een relevant psychologisch kader. Deze theorie benadrukt dat mensen behoefte hebben aan autonomie, vaardigheid en verbondenheid om zichzelf te kunnen zijn. De kerk kan een veilige haven bieden in een geïndividualiseerde wereld door een omgeving te scheppen waarin kerkleden of -bezoekers zich gewaardeerd voelen en relaties kunnen opbouwen.

Als kerk kunnen we inspelen op deze behoeften door kleinschalige initiatieven te ontwikkelen, zoals huiskerken en bijeenkomsten over een bepaald onderwerp. Door op kleinere schaal te werken maak je het makkelijker voor mensen om te komen. Een lage drempel verhoogt de kans dat mensen op onze uitnodiging ingaan om met ons te komen aanbidden. Vooral in verstedelijkte gebieden.

2 Materialisme en consumeren

De samenleving is doordrenkt van materialisme en consumeren. Spiritualiteit en bezinning zijn vaak minder belangrijk. Het gevolg is oppervlakkige relaties en vervreemding. In Nederland is volgens het CBS het aantal echtscheidingen vanaf 2014 afgenomen als gevolg van een trend dat steeds meer Nederlanders kiezen voor ongehuwd samenwonen. Dus veel mensen hebben een voorkeur voor een relatie die niet formeel is vastgelegd.[2]
Financiële welvaart en meer bezittingen leiden tot een afname van sociale binding en tevredenheid. Toch blijft er een dringende behoefte aan immateriële waarden zoals gemeenschapszin en persoonlijke ontwikkeling (Kleinherenbrink, 2024).[3]

Kiselev Andrey Valerevich/Shutterstock.com

Jezus waarschuwde hiervoor in Matteüs 6:19: 'Verzamel geen schatten voor uzelf op aarde.' De kerk kan een krachtig tegengeluid laten horen door in te spelen op eenvoud, rentmeesterschap en samen delen. Dit is niet alleen een alternatief voor de consumptiemaatschappij, maar ook een antwoord op het zoeken van mensen naar betekenis en zingeving. Onze 'strijd' kan dan handen en voeten krijgen door programma's aan te bieden waarin matigheid belicht en toegepast wordt.

Nederlanders hechten steeds meer waarde aan autonomie en persoonlijke vrijheid

3 De innerlijke strijd: christelijke perspectieven

De Bijbel roept op tot een innerlijke strijd tegen zonde en egoïsme. Paulus beschrijft deze strijd treffend in Romeinen 7.18: 'Want ik weet dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, niets goeds woont.' Deze innerlijke strijd vraagt om discipline en dat we ons bewust worden van onze afhankelijkheid van Gods genade. De Bijbel leert ons om dagelijks te leven in de Geest en niet toe te geven aan de verlangens van het vlees (Galaten 5:16).
Deze strijd wordt voelbaar als we onze Bijbelse waarden in woord en daad laten zien, zelfs in een wereld die vaak tegengesteld lijkt aan deze Bijbelse principes. Hiervoor is niet alleen geloof nodig, maar ook moed en standvastigheid. Door ons te wapenen met waarheid, gerechtigheid en geloof (Efeziërs 6:10-18), kunnen we niet alleen weerstand bieden aan uitdagingen, maar ook anderen inspireren met de hoop en liefde van Christus.

4 De belangrijke rol van plaatselijke kerkleiders

In een groeiende, diverse en gepolariseerde samenleving zijn plaatselijke kerkleiders cruciaal. De kerk is te groot en te complex om alleen maar centrale leiders te laten functioneren. Lokale leiders begrijpen de specifieke behoeften en uitdagingen van hun geloofsgemeenschap en kunnen effectiever inspelen op veranderingen.

5 Decentralisatie van de kerkstructuur

De trend om te decentraliseren biedt veel voordelen. De afhankelijkheid van centrale knooppunten is kleiner, waardoor de kans op systeemuitval (single points of failure) wordt verkleind.[4]
Decentralisatie is beter voor de beveiliging en biedt een betere weerstand van netwerken tegen verstoringen. Technologieën zoals 'blockchain' laten dit duidelijk zien door veilige en transparante transacties mogelijk te maken zonder de noodzaak van een centrale autoriteit.
Een gedecentraliseerde aanpak biedt flexibiliteit en ruimte voor vernieuwing. Lokale leiders kunnen bijvoorbeeld methodes ontwikkelen waarbij mensen zowel persoonlijk als digitaal kunnen samenkomen. Ook kunnen ze snel reageren op bepaalde lokale situaties en zo voorzien in de specifieke behoeften van hun omgeving. Dit versterkt niet alleen de relevantie van de kerk, maar ook de betrokkenheid van de leden.
Ellen White benadrukt dat het belangrijk is aandacht te geven aan regionaal werk, waarbij specifieke lokale noden en omstandigheden worden erkend en aangepakt. Ze pleit voor een evenwichtige aanpak waarbij zowel wereldwijde missie als lokale betrokkenheid hand in hand gaan. Dit helpt om de boodschap effectief en relevant te maken in verschillende situaties afhankelijk van de unieke uitdagingen en kansen in elke regio.[5]

In een groeiende, diverse en gepolariseerde samenleving zijn plaatselijke kerkleiders cruciaal

Pressmaster/Shutterstock.com

De decentralisatie van de kerkstructuur in een diverse samenleving vereist sterke lokale leiders. Zij kunnen beter inspelen op de specifieke behoeften en uitdagingen van hun gemeenschappen. Een oplossing voor de diversiteit is de mogelijkheid bieden om zowel digitaal als fysiek bijeen te komen.
Volgens *Influence Magazine* kunnen leiders deze methodes gebruiken om missie en gemeenschapszin te versterken, zelfs in de meest moeilijke situaties. Bijvoorbeeld door de betrokkenheid van lokale kerken bij sociale projecten zoals de voedselbank of een programma om geestelijke gezondheid te blijven. Dit is niet alleen de relevant voor de kerk, maar ook voor haar getuigenis van christelijke zorg. (*BBC Bitesize,* 2023)

Hoe de kerk relevant kan blijven

Digitalisering is in onze tijd niet meer weg te denken. De digitale revolutie beïnvloedt alle aspecten van de samenleving. Volgens specialisten heeft digitalisering niet alleen geleid tot nieuwe mogelijkheden, maar brengt het ook aanzienlijke uitdagingen met zich mee.[6] Dat geldt in het kerkelijk leven in toenemende mate evenzo. Het is belangrijk voor zowel personen als organisaties om digitaal bij te blijven en zich aan te passen aan de snel veranderende technologische omgeving. Digitale technologie biedt nieuwe mogelijkheden om gemeenschappen te vormen en te versterken. De afwisseling van online bijeenkomsten en fysieke kerkdiensten en interactieve Bijbelstudies bereiken mensen die niet meer naar de kerk kunnen komen. Digitale kerkbeleving vergroot de toegankelijkheid en betrokkenheid vooral van jonge mensen die gewend zijn aan digitale communicatie.

Conclusie: de weg voorwaarts

Zevendedagsadventisten in Nederland staan voor een enorme uitdaging: hoe blijven we relevant in een snel veranderende samenleving? De sleutel is de combinatie van vreedzaamheid en strijdvaardigheid. Deze combinatie moet geworteld zijn in een sterke spirituele identiteit en worden ondersteund door een gedecentraliseerde aanpak. Plaatselijke leiders spelen hierbij een sleutelrol door flexibel en innovatief in te spelen op de unieke behoeften van hun gemeenschappen.
Onze missie is helder: een licht zijn in en het zout zijn voor de wereld en een brug slaan tussen traditie en moderniteit. Door aan onze kernwaarden vast te houden en proactief in te spelen op maatschappelijke behoeften, kunnen we niet alleen standhouden, maar ook bloeien in de uitdagingen van onze tijd. Dit is onze roeping: vreedzaam, maar strijdvaardig.

Enrico Karg *is hoofdredacteur & algemeen secretaris van de Nederlandse Adventkerk*

Eindnoten

1 Boer, M. J. (2016). *Autonomy, competence and relatedness: An analysis based on self-determination theory*. Enschede: Universiteit Twente. https://essay.utwente.nl/68552/

2 Centraal Bureau voor de Statistiek. *Trends in (echt)scheidingen.* Statistische Trends, 13 juli 2022. https://www.cbs.nl/nl-nl/longread/statistische-trends/2022/trends-in--echt--scheidingen.

3 Kleinherenbrink, Arjen. *Actoren, relaties en handelingsvermogens: Ontologie in Bruno Latour en het Nieuw Materialisme.* Algemeen Nederlands Tijdschrift voor Wijsbegeerte 116, nr. 3 (2024): 210-227. https://www.aup-online.com/content/journals/10.5117/ANTW2024.3.002.KLEI.

4 Forbes Business Council. *The Future Is Decentralized: How Technology Could Reshape Businesses*. Forbes, 15 oktober 2024. https://www.forbes.com/councils/forbesbusinesscouncil/2024/10/15/the-future-is-decentralized-how-technology-could-reshape-businesses/.

5 Köhler, Erton. *Our Mission Mandate.* Adventist World, 2024. https://www.adventistworld.org/our-mission-mandate/.

6 Hofert, S. (2022, pp 1–27). *Why Digitalization Demands a Transformation of Thinking. In: The Agile Mindset.* Springer, Wiesbaden.

De **grote strijd** in de **moderne** tijd

Accogliente Design/Shutterstock.com

Hedendaagse worstelingen van adventistische jeugd met het geloof

Eén ding staat vast, een opgroeiende christen te zijn is niet altijd even makkelijk. Zeker niet in de huidige samenleving waarin steeds minder jongeren kiezen voor God. Wat kunnen ons daarom afvragen wat vandaag de dag de worstelingen zijn van de adventistische jeugd. Hoe zien die er precies uit? In een intieme setting zijn drie jongeren bijeengekomen voor een openhartig kringgesprek. Na de roerige tienertijden staan zij, met hun geringe aantal levensjaren, aan het begin van hun volwassen (geloofs)leven. Vormend en zoekend in geloof en zelfstandigheid. Ze namen mij en elkaar in vertrouwen om hun persoonlijke uitdagingen met het geloof en de kerk te delen. Het was een warm en oprecht gesprek, voor wie we alleen God dank verschuldigd zijn.

Valeria (20 jaar)

Ik ben **Valeria**.
Ik ben op Curaçao geboren en ik houd van koken.

Tirsa (22 jaar)

Ik ben **Tirsa**.
Ik studeer voor gespecialiseerd pedagogisch medewerker op MBO 4. Ik ben geboren in Nederland. Ik houd ook van koken.
Ik geloof dat *kindness* belangrijk is, wat mensen je ook hebben aangedaan.

Regan (23 jaar)

Ik ben **Regan**.
Ik geloof dat we mensen leren kennen door hun handelen, *'by their fruits we shall know them'*.
Dat is voldoende.

Interview

In hoeverre is je geloofsleven veranderd als jong-volwassene ten opzichte van toen je kind was?

Regan: Als kind groeide ik gelovig op. Maar ik nam niet alles aan wat ik geleerd kreeg met mijn hart. Mijn ouders leerden me bijvoorbeeld om niet naar bepaalde tv-programma's te kijken of bepaalde games te spelen, omdat die slecht voor me zouden zijn. Maar op school werden deze games wel gespeeld. Op die manier ontdekte ik een andere wereld. Ook in datgene wat we niet zien. Ik ontdekte het duister voor het licht. Pas nu ik ouder ben, weet ik wat voor een impact deze beelden van vroeger op mij hebben gehad. Als ik deze slechte beelden weer zou zien, dan zou dit weer een negatieve impact op mij hebben.

Valeria: Je beseft meer als je ouder bent. Als je jong bent dwingen je ouders je om naar de kerk te gaan en te geloven. Maar als je ouder bent, heb je een keuze om naar de kerk te gaan en te geloven. Dit verandert je geloofsleven. Je moet dan zelf de keuze maken om voor God te kiezen.

Was het moeilijk om zelf voor het geloof te kiezen toen je ouder werd?

Regan: Ja, voor mij was dat moeilijk.

Tirsa: Ik vond het moeilijker toen ik uit huis ging. Toen ik opgroeide had ik veel steun van mijn zussen. We gingen ook samen naar de kerk. Maar toen ik op mezelf ging wonen en zelf het vervoer moest betalen om naar de kerk te komen en zelf mensen moest leren kennen, werd het lastiger. Ik vond het aan het begin moeilijk om me verbonden te voelen met de kerk. Dit heeft me even tijd gekost. Maar dit is hoe je moet leven. Je moet zelf voor Hem kiezen.

Valeria: Voor mij was het juist makkelijker toen ik uit huis ging. Omdat ik helemaal alleen was, had ik alleen mijn geloof. En kon ik alleen op God vertrouwen en in Hem geloven. God kiest voor ons, dus wij moeten ook voor Hem kiezen.

Tirsa:
Ik geloof dat *kindness* belangrijk is

Wat zijn jullie persoonlijke uitdagingen als gelovige?

Tirsa: Voor mij is het consistent zijn in het geloof en me niet laten afleiden. Om uit je comfortzone te gaan en niet gemakzuchtig te zijn. God heeft altijd tijd voor ons, dus moeten wij ook tijd voor Hem maken.

Valeria: Consistentie is voor mij ook een uitdaging. Ik ben een student. Soms ziet het er gezellig uit, de feesten en andere activiteiten. Medestudenten feesten op de sabbat en dan kan ik niet gaan. Ik vind het moeilijk om te zeggen dat ik gelovig ben, omdat niemand hier buiten de kerk gelooft. Soms maken mensen ook grappen. Iedereen is hier anti-gelovig. Wat nog een ander punt is, is dat mensen vaak denken dat gelovigen pride (lgbtq+ gemeenschap) niet ondersteunen. Ik wil niet dat mensen denken dat ik anderen niet accepteer omdat ze weten dat ik christen ben.

Tirsa: We moeten niet haatdragend zijn, maar zijn zoals Jezus.

Waar putten jullie kracht uit om je geloofsleven vast te houden?

Tirsa: Bidden, de manier hoe je met Hem praat. Niemand komt daartussen. Zelfs de duivel niet. In het gebed kunnen we vragen of God ons wil vervullen.

Valeria: Vrienden zoeken die ook gelovig zijn. Je kan zo delen hoe je je voelt. En het helpt ook om terug te denken aan wat God voor ons heeft gedaan. En bidden. Dat is belangrijk.

Regan: Luisteren naar muziek. Dit geeft mij moed. Soms word ik wakker met een lied in mijn hoofd. Ik zie dit als een antwoord op mijn gebed en ik begrijp dan wat God van mij vraagt.

Denken jullie dat het duizenden jaren geleden makkelijker was om gelovig te zijn?

Tirsa: Ik denk dat het vroeger net zo moeilijk was als nu. In de verschillende tijdperken heb

je verschillende uitdagingen en verschillende manieren hoe de vijand aan het werk is.

Valeria: Ik denk ook dat het even moeilijk was. In de tijd van Jezus was het misschien makkelijker omdat Hij tussen de mensen was. Maar elke periode heeft zijn eigen uitdagingen.

Over evangeliseren

Hoe verkondigen jullie de goede boodschap aan de buitenwereld?

Regan: Ik vind het moeilijk om mensen te vertellen over God. Want je bent niet beter dan anderen. Dat maakt het moeilijk om God te tonen. Ik vind dit lastig.

Valeria: Ik probeer mijn geloof te laten zien door mijn acties. Ik drink niet en ik feest niet. Hierdoor val ik op. Als mensen me dan vragen waarom ik dit niet doe dan opent dit de deur om te spreken over mijn geloof. Ik denk dat het goed zou zijn als ik vaker met mensen over God zou praten, maar ik vind het lastig. Met mijn acties probeer ik daarom het geloof te laten zien.

Valeria: Ik probeer mijn geloof te laten zien door mijn acties

Tirsa: Ja, dit herken ik. Het zit mij niet dwars om te evangeliseren, maar ik denk dat het lastig is voor de wereld om de boodschap te accepteren. Iedereen om mij heen is moslim. Het is dan soms makkelijker, want zij hebben vanuit hun geloof ook soortgelijke normen en waarden. Maar ik heb geen christelijke vrienden. Ik probeer te laten zien dat ik gelovig ben en uiteindelijk komen zo mijn vrienden naar mij toe. Mijn vriendin viel het bijvoorbeeld op dat mijn leven niet problematisch is. Ze vroeg zich af hoe dit komt. Ik antwoordde haar dat dit komt omdat ik kies voor Jezus. Ik vroeg om voor haar te mogen bidden, maar dit sloeg zij af. Deze kleine ervaringen zijn een begin van God te leren kennen. We moeten er niet te veel over nadenken, maar die knop omzetten.

Jongeren en de kerk

Hoe kunnen jongeren in de kerk elkaar beter ondersteunen volgens jullie?

Tirsa: We moeten iets meer *united* zijn als leeftijdsgenoten. Voor mijn gevoel zijn adventistische tieners best hecht en zoeken zij elkaar veel op. We kunnen als jeugd ook meer verbonden zijn.

Valeria: Ik ben het met je eens.

Tirsa: We kunnen elkaar meer bijeenroepen.

Regan: Het grootste probleem met jonge mensen vandaag is dat ze niet weten dat we in de eindtijd leven. Ze geloven wel in een eindtijd, maar ze weten niet wanneer die is. We moeten de eeuw waarin we leven bestuderen. Dit vertelt ons heel veel. Ik ben dingen serieuzer gaan nemen sinds corona. Ik geloof dat de wereld verder achteruit zal gaan. Dit maakt mij serieuzer. Ik wil de kerk dienen op welke manier dan ook. Het ontroert me als ik eraan denk dat ik gered kan worden. Dat iedereen gered kan worden. We moeten klaarstaan. God laat zich aan iedereen zien. Hij is degene die geeft en die zich uitstrekt over de wereld.

Regan: Wakker worden. We hebben het antwoord in de kerk

Tirsa: Dat is waar. Soms kan je in een dromerige toestand verkeren. God is overal, maar de duivel is om elke hoek.

Wat is volgens jullie de rol van de kerkgemeenschap in de moderne tijd?

Regan: Wakker worden. We hebben het antwoord in de kerk *'Fear God and give him Glory'*, tot God terugkomt hier op aarde.

Valeria: Ik denk dat de kerk ook een rol heeft van houvast geven. Zeker in deze onrustige tijden met oorlogen.

Tirsa: Ik denk ook verbondenheid en elkaar sterk houden.

Regan: Ja! En bidden voor elkaar. Ellen White zegt dat als je voor iemand bidt, het sneller verhoord wordt dan als je alleen voor jezelf bidt. God zegent hen voor wie je bidt en jou ook. Denk bijvoorbeeld aan Abraham die een voorbede doet voor Sodom en aan Mozes die een voorbede doet voor Israël.

Tirsa: Dit geloof ik ook sterk. Het voelt dat wanneer je bidt, je niet zelfzuchtig moet zijn.

ELLEN WHITE

'Bid voor de jeugd van de kerk– Laat degenen die ouder zijn in ervaring over de jongeren waken; en als ze zien dat ze in de verleiding komen, neem ze dan apart en bid met ze en voor ze.' *(Boodschappen aan jongeren, 18)*

Ruth *is 23 jaar en studeert rechten. Zij is lid van de gemeente Huis ter Heide en bereidt de kinderverhalen voor.*

Public domain/wikipedia.com

Advent verwent

We hebben nog een recept ontvangen van Daniëlle Hornis die ons al eerder een heerlijk recept stuurde *(zie Advent nr. 2 van 2023)*.
Dit keer **zelfgemaakte taaitaaikoek**. De koek is vega, glutenvrij en er zit weinig suiker in. En je staat er niet uren voor in de keuken. Lekker bij een kopje thee, zelfs als het sinterklaasfeest al voorbij is.

Tekst/**Jeanette Lavies**

Dit heb je nodig

- 60 gram boekweitmeel
- 50 gram kikkererwtenmeel
- 15 gram amandelmeel
- 1 gram bakpoeder
- 10 gram kokosbloesemsuiker
- 3 gram venkelzaad
- 15 gram gemalen lijnzaad
- 1 banaan
- 1 eetlepel olijfolie
- 100 ml water

Zo maak je het

1. **Doe** alle ingrediënten in een mengkom. Mix alles dan goed door met een keukenmachine of een goede stevige mixer.
2. **Mix** net zo lang totdat de banaan helemaal is vermengd en het deeg wat schuimig is geworden. Het beslag moet wat luchtig zijn dus houd niet te snel op met mixen.
3. **Stort** het mengsel uit op een bakplaat bedekt met bakpapier.
4. **Zet** de oven vervolgens op 180°C en bak de koek in 15-20 minuten mooi bruin.

   Vers is deze versnapering natuurlijk het lekkerst. De koek wordt wat droger als je hem langer bewaart en is ook dan nog prima te eten.

Reageren

Als je dit recept uitprobeert, laat me weten wat het resultaat was. Of stuur je eigen recept naar me toe: lavies1@xs4all.nl met beschrijving. Dan kijken we of het geschikt is om in *Advent Verwent* te plaatsen.

Jeanette Lavies *is vrijwilliger en lid van de gemeente Den Haag.*

Een levensreddend project in Oeganda:

Help de strijd tegen malaria

In de vluchtelingenkampen van Oeganda strijden duizenden mensen dagelijks tegen een onzichtbare vijand: malaria. Dankzij de inzet van een toegewijd medisch team en de steun van ADRA, Adventist Help en Ishaka redden we levens. Maar we hebben uw hulp nodig om door te gaan. Lees hoe u kunt bijdragen aan dit levensreddende werk.

Tekst/**Noortje van Ooijen**

Nood in de vluchtelingenkampen

Oeganda, een land met grote armoede, biedt onderdak aan meer dan 1,4 miljoen vluchtelingen, voornamelijk uit de Democratische Republiek Congo (DRC). Deze mensen vluchtten voor conflict, geweld en onzekerheid in hun thuisland en verblijven in kampen waar de voorzieningen te wensen overlaten. De grootste dreiging voor deze kwetsbare mensen is malaria, een ziekte die jaarlijks vele levens eist. In de kampen, waar hygiënische omstandigheden vaak slecht zijn, worden vooral kinderen en zwangere vrouwen getroffen. Wereldwijd sterven 600.000 mensen per jaar aan malaria, waarvan 85% kinderen. Zo ook in Oeganda. Met de juiste medicijnen hadden we veel van deze sterfgevallen kunnen voorkomen.

Een strijd tegen malaria

In de regio Sweswe, in het westen van Oeganda, is een adventistische kliniek opgericht om medische zorg te bieden aan duizenden vluchtelingen. Deze kliniek behandelt maandelijks tussen de 3000 en 5000 vluchtelingen. Het is een uniek project waarbij zes adventistische organisaties samenwerken bij het helpen van mensen. Zo brengen de medewerkers de opdracht van Jezus uit Mattheüs 25:40 in de praktijk. Het team van artsen en verpleegkundigen werkt hard om de nodige zorg te bieden.

Kind dat medicatie tegen malaria krijgt)

Frank Teeuwen en Tom de Bruin hebben dit project in hun hart gesloten. Frank was in Oeganda namens ADRA International. Tom was betrokken bij verschillende onderhandelingen met belangrijke partijen, zoals WHO, UNHCR en het Rode Kruis. Nu ziet hij de toenemende nood van de mensen die er langskomen.
Ondanks de goed georganiseerde zorg is er een dringend tekort aan medicijnen tegen malaria. De plaatselijke malaria-epidemie blijft slachtoffers maken en de kosten voor de benodigde medicijnen bedragen 4000 euro per maand. Daarom zijn maandelijkse donaties van cruciaal belang.

Hoe uw donatie levens redt

Malariapillen maken een onvoorstelbaar groot verschil. Voor slechts 1 euro helpt u een kind of volwassene eenmalig aan een malariapil. Een medicijn dat maar een paar euro kost, bepaalt hier het verschil tussen leven en dood.

Verpleegkundigen in de Adventistische kliniek

Kinderen voor de kliniek

Bouw van de kliniek

Zonder deze medicijnen blijven deze kwetsbare mensen onbeschermd tegen een ziekte die met de juiste middelen eenvoudig te bestrijden is.
De kliniek in Sweswe redde al vele levens, maar zonder extra financiele steun kunnen we niet genoeg medicijnen inkopen. De kosten stijgen dagelijks, daarom is uw hulp nodig!

Wat kunt u doen?

Met een maandelijkse donatie draagt u direct bij aan het voortbestaan van deze essentiële zorg. Uw bijdrage zorgt ervoor dat kinderen, moeders en andere kwetsbare vluchtelingen toegang houden tot de juiste medicijnen om te overleven. Hier zijn een paar manieren waarop u kunt helpen:

- **25 euro per maand** financiert genoeg malariamedicijnen om 25 kinderen of moeders te genezen.
- **50 euro per maand** zorgt ervoor dat 50 kinderen of moeders de zorg krijgen die ze nodig hebben.
- **100 euro per maand** helpt 100 kinderen of moeders met medicijnen.
- **Grotere donaties** zorgen ervoor dat nóg meer vluchtelingen geholpen kunnen worden met de juiste medicijnen.

Uw bijdrage maakt een wereld van verschil. Dankzij uw steun krijgen duizenden kinderen en moeders een kans op een beter leven. Elk bedrag helpt ons om levens te redden en hoop te bieden aan de meest kwetsbaren.

Een persoonlijk verhaal

Tom de Bruin vertelt over zijn ervaringen: *'Mijn eerste bezoek aan Kyaka, Oeganda, raakte me diep. Ik ontmoette een groep jongens die samen vanuit Congo (DRC) was gevlucht nadat hun dorp was uitgemoord. Een jongen van 12 jaar nam de leiding en ze legden honderden kilometers af naar Kyaka. Ze staken rivieren over en liepen meestal in het donker, omdat het overdag te gevaarlijk was. Ze hadden elkaar en verder niets.'*

Tom de Bruin in Oeganda

Help vandaag nog

Uw hulp is van onschatbare waarde. Met een maandelijkse donatie van **25 of 50 euro of meer** maakt u het mogelijk dat de adventistische kliniek in Sweswe genoeg medicijnen heeft om malaria te bestrijden. Zonder uw bijdrage kunnen we dit werk niet voortzetten.
Vandaag kunt u direct een verschil maken in het leven van deze kinderen en moeders. Draagt u bij aan dit levensreddende werk? Uw steun geeft vluchtelingen niet alleen een nieuwe kans, maar redt ook letterlijk levens.

Wilt u helpen om de aankoop van medicijnen te financieren?
De nood is groot, kinderen sterven en uw bijdrage maakt het verschil. Scan hieronder het QR-code.

Of doneer via ons rekeningnummer NL68 ABNA 0888 6568 82, onder de vermelding '24-14 Medicijnen Kliniek Oeganda'.

Noortje van Ooijen *is medewerker Communicatie bij ADRA Nederland.*

WERELDKERK/BLIJFT GROEIEN

In 2023 sloten ruim 1,4 miljoen nieuwe leden zich aan bij de kerk van de zevendedagsadventisten. Daarmee was de groei van de kerk weer op het niveau van vóór de coronapandemie. Daarbij moet wel worden opgemerkt dat die groei niet overal even sterk is. In een aantal landen, zoals Papua Nieuw-Guinea, bedroeg het aantal dopelingen vorig jaar enkele honderdduizenden, terwijl in alle landen van de Trans-Europese Divisie samen 1,749 personen de beslissing namen om adventist te worden. Dr. David Trim, de directeur van de afdeling voor archieven en statistiek van de Generale Conferentie, die deze gegevens bekendmaakte in zijn rapport tijdens de jaarvergadering van het wereldbestuur van de kerk in Silver Spring, VS (10-16 oktober), benadrukte dat er ook minder goed nieuws is. Helaas is het aantal personen dat de kerk weer verlaat beangstigend groot. In 2023 vertrokken 836.000 leden uit de Adventkerk. De getalsverhouding tussen de wereldbevolking en het aantal adventistische christenen blijft zich positief ontwikkelen. Er is nu 1 adventist op elke 350 mensen op aarde. In 2015 was de verhouding nog 1:384.

ADRA/TYFOON KRISTINE

Op 21 oktober kwam de tyfoon Trami – door de bewoners van de Filippijnen Kristine genoemd – aan land. Met enorm veel regen en krachtige windvlagen trok deze tropische storm een pad van enorme verwoesting over het noordoosten van de Filippijnen, in het bijzonder in de Bricol regio. Zo'n 80.000 gezinnen (ca. 400.000 personen) raakten dakloos. Er vielen 176 doden te betreuren, terwijl de materiële schade werd geschat op ruim 350 miljoen dollar.
ADRA (Adventist Development and Relief Agency) was een van de hulpverleningsorganisaties die snel ter plekke waren om hulp te verlenen. De plaatselijke ADRA-organisatie trok alles uit de kast om te helpen met voeding en andere essentiële middelen om te midden van de ravage te overleven.
ADRA is de aan de Adventkerk gelieerde hulp- en ontwikkelingsorganisatie, die vertegenwoordigd is in 139 landen. De organisatie heeft 6.600 stafleden en bijna 16.000 vrijwilligers. ADRA-Philippines is een van de nationale ADRA-ngo's, met tal van ontwikkelingsprojecten in eigen land en in de regio.

ITALIAANS KERKBLAD/ VIERT EEUWFEEST

Op 1 augustus 1924 verscheen het eerste nummer van het kerkblad voor Italiaanse adventisten. Het eerste nummer van de *Messaggero Avventista* bestond uit drie aan weerszijden gestencilde bladzijden. Dat aantal bladzijden werd snel meer en het tijdschrift ontwikkelde zich in de loop der jaren tot een "instituut" binnen de Italiaanse Adventkerk. Het verscheen een aantal jaren als kwartaalblad maar daarna elke maand. Met een speciaal jubileumnummer werd de honderdste verjaardag van het blad gevierd. De Adventkerk in Italië (59 miljoen inwoners) heeft nu 9.500 leden in 110 gemeenten

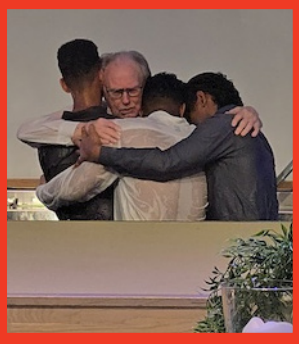
DE KERK IN PORTUGAL/ HEEFT NU 12.000 LEDEN

Voor het eerst in de geschiedenis van de Adventkerk in Portugal brak het ledenaantal door de tot dusverre onneembare barrière van 12.000. Zoals in de meeste Europese landen bestaat de kerk daar nu meer dan een eeuw en is de kerkgroei in Europa steeds heel langzaam geweest. Dat gold zeker voor de landen die overwegend rooms-katholiek zijn. Van de 10.5 miljoen inwoners van Portugal is 85% katholiek.

De groei van de Adventkerk in Portugal is deels te danken aan succesvolle evangelisatie, maar vooral ook aan migratie. Het land is steeds zeer gastvrij geweest ten aanzien van migranten. In 2023 werden 180.000 verblijfvergunningen verstrekt. De Adventkerk heeft daarvan geprofiteerd, omdat met de migrantenstroom veel kerkleden uit Brazilië en andere Zuid-Amerikaanse landen en de voormalige Portugese koloniën uit Afrika meekwamen.

JAN PAULSEN/DOOPT KLEINKINDEREN

Dr. Jan Paulsen, de voormalige (en nu gepensioneerde) voorzitter van de adventistische wereldkerk (1999-2010), had het grote voorrecht om op 24 september zijn drie kleinkinderen te dopen. De familie van zijn jongste zoon Rein woont in Rome, waar hij de leiding heeft over de organisatie van de VN voor voeding en landbouw. Zijn vrouw Aimée is afkomstig uit Congo. Na lang in de Verenigde Staten te hebben gewoond, en na het overlijden van zijn vrouw Kari, verhuisde Jan Paulsen naar zijn geboorteland Noorwegen. Het gezin van zijn zoon was naar de Mjøndalen adventkerk in Noorwegen gekomen, waar grootvader Jan zijn drie kleinzoons (Jan Reidar, 21; Hans Olav, 19; en Tor Sebastian (14) doopte.

BRUSSEL/INTERNATIONALE KERK VERHUIST

Sinds ruim dertig jaar had de internationale gemeente van de zevendedagsadventisten in Brussel haar onderkomen in een zaal op de derde verdieping van het kerkelijk centrum in de Ernest Allardsstraat 11 in het centrum van Brussel. Deze Engelstalige gemeente is gestaag gegroeid, maar verdere groei werd ernstig gehinderd door de ruimtelijke beperkingen. Op de begane grond van het kerkelijk centrum bevindt zich een kerkzaal voor de Franstalige gemeente, terwijl op de tweede etage een Nederlandstalige gemeente bijeenkomt. Voor de groeiende internationale kerk moest een onderdak worden gevonden elders in de stad. Dankzij de inzet—financieel en in technisch opzicht—van de kerkleden en van de federatie kon een gebouw worden aangekocht en gerenoveerd in een van de voorsteden van de Belgische hoofdstad. Inmiddels is de gemeente verhuisd en is het nieuwe gebouw op 2 november officieel in gebruik genomen. Het nieuwe adres van de internationale kerk is Jacques Hotonstraat 17, St. Lambrechts-Woluwe.

Reinder Bruinsma *is emeritus predikant en secretaris van de werkgroep SHANA.*

Kinderen van de koning

In een klein koninkrijk, niet ver van hier, woonden twee mensen. Mevrouw Voorste en meneer Laatste. Ze waren buren, maar zeker geen vrienden. Mevrouw Voorste was een keurige mevrouw. Haar huis was altijd netjes opgeruimd en op haar kleding zat nooit een vlekje. Ze deelde haar spullen, ze was altijd vriendelijk en ze deed erg haar best om alle regels van de koning te volgen. Iedereen die haar kende vond mevrouw Voorste een goed mens. Mevrouw Voorste vond dit zelf nog wel het meest.

Tekst/**Ruth** illustratie/**Reina** (11 jaar)

Haar buurman, meneer Laatste, was heel anders. Overal kwam hij te laat en liet hij rommel achter. Hij was niet vriendelijk en kwam zijn afspraken nooit na. Als mensen hem iets vroegen, gaf hij vaak norse antwoorden. Hij trok zich niet al te veel aan van wat de koning zei en hij hield zich vaak niet aan de regels. Wanneer mensen hem tegenkwamen op straat, liepen ze altijd met een grote boog om hem heen. Zo een mens als meneer Laatste wilde niemand in zijn buurt hebben.

Geschenk van de koning

De koning van het rijk was erg goed en hij hield veel van de mensen. Op een avond werd er een pakketje bezorgd voor de deur van mevrouw Voorste. Het was een pakketje van de koning. Het pakketje was verpakt met goudkleurig papier en een gouden lint. Snel droeg mevrouw Voorste het pakketje naar binnen. Zij kon niet wachten om te weten wat erin zat. Binnen opende zij voorzichtig het pakketje. Uit de doos kwam een prachtige kroon

met daarop gekleurde juwelen. Haar mond viel open van verbazing. Nog nooit had zij zoiets moois gezien! In de doos lag een briefje waarop het volgende stond:

Mijn lieve mevrouw Voorste,

Jij bent heel bijzonder voor mij. Daarom krijg je een koninklijke kroon. Zo kan iedereen zien dat je bij mij hoort.

Veel liefs,
De goede koning

Mevrouw Voorste was erg blij toen zij dit las. Eindelijk werd zij beloond voor alle goede dingen die zij deed. De goede koning had haar iets heel moois gegeven om te laten zien hoe bijzonder hij haar vond. Misschien wel iets meer bijzonder dan alle andere mensen op de wereld, dacht mevrouw Voorste bij zichzelf.

De volgende dag trok mevrouw Voorste haar mooiste kleren aan. Ze poetste haar schoenen en kamde haar haren. Met langzame stappen liep ze naar buiten, zodat iedereen goed haar kroon kon zien. Want dan zouden ze weten dat zij bij de koning hoorde. Met haar neus hoog in de lucht liep ze richting de stad. Mevrouw Voorste voelde zich belangrijker dan ooit. Ze was per slot van rekening uitgekozen door de goede koning!

Iedereen krijgt een kroon

Onderweg naar de stad viel haar iets heel geks op. De postbode op de fiets droeg ook een gouden kroon! Is hij dan ook net zo goed als ik? vroeg mevrouw Voorste zich af. Hoe dichter ze bij de stad kwam, hoe meer mensen ze zag met een gouden kroon op hun hoofd. De politieagenten, de kleine spelende kinderen, de bloemist, de bouwvakkers, de bejaarden. Bij allemaal glom er op hun hoofd een kostbare kroon. Mevrouw Voorste begreep niet hoe dit kon. Het kan toch niet zo zijn, dat iedereen hier zo goed is als ik? dacht ze verbaasd.

Iedereen op straat was blij dat ze bij de koning mochten horen. De mensen zochten elkaar op en vertelden over hun bijzondere cadeau van de koning. Ja, iedereen was blij. Behalve één persoon. En dat was mevrouw Voorste. Ze begreep niet dat iedereen een kroon kreeg. Haar kroon leek precies op die van alle anderen. Glimmend goud met juwelen. Haar kroon was niet beter en niet slechter dan de andere kronen. Terwijl zij netter was dan de bloemiste, vrolijker was dan de politieagenten, en ouder was dan de kinderen. Maar zij hadden ook allemaal een kroon. Dat kan toch niet kloppen, dacht ze bij zichzelf.

Teleurgesteld liep mevrouw Voorste naar huis. Als iedereen bijzonder is, dan ben ik dat eigenlijk niet meer, dacht ze somber. Toen ze haar voortuin in liep zag zij iets glimmen voor de deur van meneer Laatste. Het was een gouden pakketje met daaromheen een gouden lint. Dit kan niet waar zijn, riep mevrouw Voorste uit. Mag hij ook bij de koning horen?! Mevrouw Voorste liep boos naar binnen en deed haar kroon weer af.

Meneer Laatste verandert

Meneer Laatste vond die middag het pakketje voor de deur. Hij was verbaasd toen hij de brief van de koning las en de glanzende kroon zag. Het was dezelfde brief die mevrouw Voorste en de andere mensen hadden gekregen. Mag IK bij de goede koning horen, dacht hij geschrokken. Wil hij mij echt bij zijn familie? Hij kon het niet geloven. Hij was toch niet goed, of zelfs aardig?

Vanaf die dag veranderde meneer Laatste volledig. Hij werd een beter mens. Als ik bij de koning mag horen, dan moet ik me ook koninklijk gedragen, dacht hij. Hij werd vriendelijker en hielp waar hij kon. Elke dag stond hij op en deed hij zijn gouden kroon op en ging hij door het leven als een koninklijk mens.

Boodschap

Iedereen is uitgenodigd door God om bij Hem te horen. Niet alleen goede mensen of gelovige mensen. Hij heeft alle mensen gekroond als zijn koninklijke kinderen. God vindt de ene persoon niet meer bijzonder of speciaal dan de andere. Uiteindelijk gaat het om de vraag wie er ook bij God willen horen.

(Tip: lees ook de gelijkenis van de werkers in de wijngaard in Mattheüs 20:1-6)

1 Johannes 3:1
Wat heeft de Vader geweldig veel liefde voor ons!
Wij héten niet alleen zijn kinderen, wij zíjn het ook.

Ruth *is 23 jaar en studeert rechten. Zij is lid van de gemeente Huis ter Heide en bereidt de kinderverhalen voor.*

EMERITI-DAG/ TERSCHUUR

Op 6 november kwamen bijna dertig emeriti en hun partners bijeen voor een gezellige dag, waarbij het contact met elkaar centraal stond. Plaats van samenkomst was ditmaal het Oude Ambachten en Speelgoed Museum in Terschuur. Er was gelegenheid voor een uitgebreide nostalgische wandeling door het museum. Na een gezamenlijke lunch stond onze ontwikkelingsorganisatie ADRA in het middelpunt. Reinder Bruinsma interviewde Frank Teeuwen, die inmiddels ook emeritus is en weer in Nederland woont. Hij vertelde over zijn boeiende loopbaan bij ADRA Nederland en daarna bij de internationale ADRA-organisatie. De deelnemers aan de dag lieten weten dat zij van het samenzijn hadden genoten en alvast uitzien naar een soortgelijke dag in 2025.

'SOW YOUR SEED'/ TUIN- & LANDLEVEN

Voor de vijfde keer kwam een groep van meer dan 70 mensen uit heel Europa bij elkaar om meer te leren over tuinieren, gezondheid en landleven onder de noemer 'Sow Your Seed'. De organisatie was van 30 oktober tot en met 3 november op landgoed Oud Zandbergen in handen van de European Agricultural Conference (EAC).

Het is geïnspireerd op het Amerikaanse initiatief waar adventisten sinds 2012 bijeenkomen over duurzaam omgaan met de natuur, verbouwen van eigen voedsel en praktische workshops. Lees meer op: https://bit.ly/tuinleven

OPROEP/SCHRIJF MEE AAN ADVENT!

Schrijf jij mee aan Advent? We zijn op zoek naar inspirerende verhalen uit Nederlandse adventgemeenten! Of het nu gaat om bijzondere projecten, activiteiten of persoonlijke getuenissen - deel jouw verhaal met onze lezers. Foto's zijn zeer welkom. Interesse? Mail naar advent@adventist.nl voor meer informatie over de publicatiemogelijkheden.

LEIDERSCHAPSWEEKEND/SCOUTING & PATHFINDERS

In het weekend van 25 oktober kwam de leiding van diverse scouting- en padvindersclubs bij elkaar. Dit weekend stond in het teken van 'Samen Sterk'. De Bijbel biedt veel inspiratie als het gaat om 'samen sterk' te zijn en het belang van ieder individu binnen onze kerkgemeenschap. In Romeinen 12:4-8 geeft Paulus ons inzicht in de rol van elk lid met hun unieke gaven en talenten, en hij benadrukt ook het belang van samenwerking. Een belangrijk onderdeel hiervan is leiderschap. Meer lezen op: https://bit.ly/koempoelan2024

HET MOOISTE KOMT NOG/55+ DAG

Het thema van de 55+ dag (5 oktober in Triumfatorkerk in Utrecht) was: 'Het mooiste komt nog!' Dit thema werd van verschillende kanten belicht. Een van de mooiste onderdelen van de 55+ dag is de ontmoeting. Jolanda Krikken (afdelingshoofd Vrouwen- en Gezinspastoraat): 'Sommige kerkleden spreek en zie je gedurende het hele jaar niet of nauwelijks. Iedereen is altijd blij om elkaar weer te kunnen begroeten.' Meer lezen op: https://bit.ly/55plus2024_

SAVE THE DATE/ FOTOGRAFIEWEEKEND

Altijd al je fotografie verder willen ontwikkelen en verbeteren? Of meer theoretische kennis willen opdoen over de werking van je fototoestel? Grijp dan je kans en leg het weekend van 16-18 mei 2025 vast in je agenda voor volgend jaar. De Adventkerk organiseert dan namelijk een fotografieweekend onder leiding van de professionele fotograaf Klaas Norg. Meer informatie en hoe je je kunt opgeven vind je op: https://bit.ly/fotografieweekend

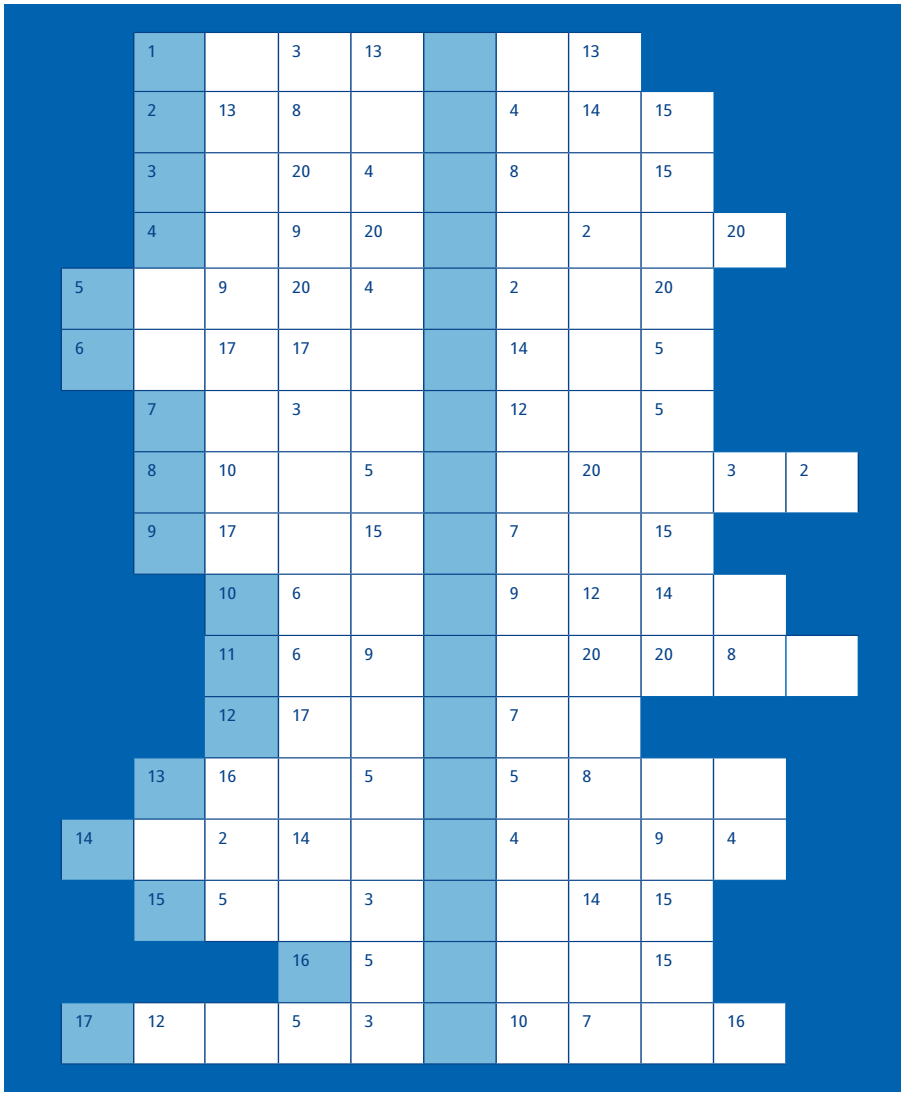
Jeroen de Jager *werkt in de media en is lid van de Adventkerk.*

Puzzel

DE OPLOSSING van de puzzel Advent 3 was: *Sportiviteit*.

Vul de antwoorden van de onderstaande 17 omschrijvingen in het schema. Verticaal vind je drie woorden als oplossing. Stuur die woorden aan erikmacville@casema.nl, met de tijd die nodig was om tot de oplossing te komen. Succes!

1. De beste naam om aan God te geven (6)
2. Koning over Judea in Jezus' tijd (7)
3. De eerste discipel van Jezus (7)
4. Kwaaddoeners (8)
5. Jezus begon zijn missie hiermee (8)
6. God zij met ons (8)
7. Gelijkenis (uit het Grieks) (7)
8. Joodse belastinginner (9)
9. Gezalfde (uit het Latijn) (7)
10. De hoofdstad van Chili is genoemd naar dit Bijbelboek
11. Schreef het boek Openbaring (8)
12. Jezus' moeder (5)
13. Jezus reisde veel rond in deze landstreek (7)
14. Hiertoe werd Jezus veroordeeld (9)
15. Het eerste evangelie in de Bijbel (7)
16. Arts die een evangelie schreef (5)
17. Geld dat naar het Rijk gaat (9)

Terugblik op een gevarieerde loopbaan

‘Ik speel graag op **verschillende** keyboards’

Het interview begint eigenlijk al tijdens het autoritje van Almere naar Zeewolde waar het echtpaar Reinder en Aafje Bruinsma sinds enige jaren woont. Reinder is zo vriendelijk om de redacteur van Advent van de trein te halen. ‘Openbaar vervoer is niet het sterkste punt van Zeewolde.’ Bruinsma was van 1966 tot 2007 actief in vele functies voor de Adventkerk in Nederland en in het buitenland. Ook schreef hij dertig boeken en honderden publicaties. ‘Ik had ook wel journalist willen worden.’

Tekst/**Jan Spijk**

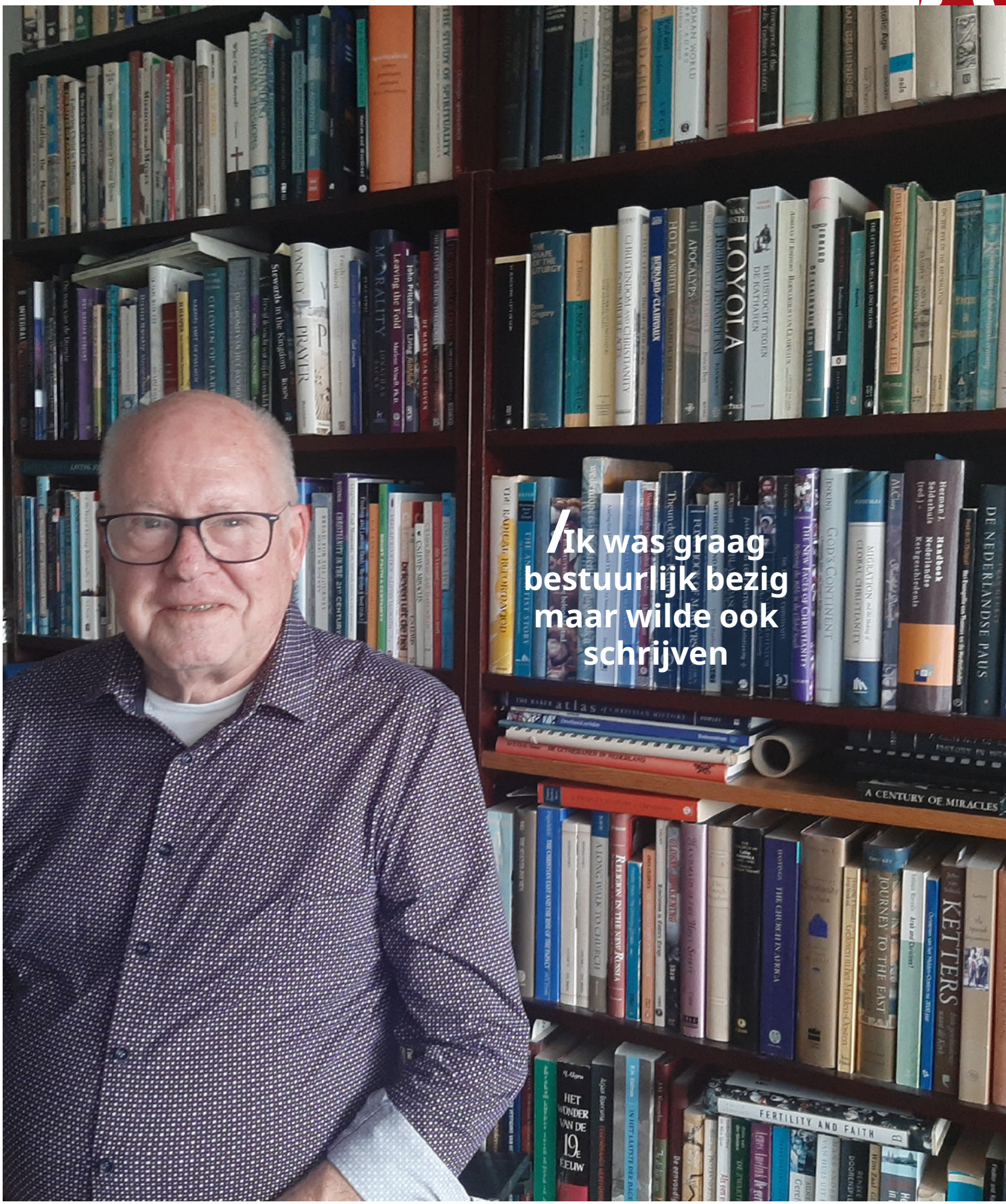
Aan de keukentafel in het ruime appartement van het echtpaar Bruinsma valt het meteen al op: de vele meters boeken tegen de wanden in de woonkamer. En dan zijn we nog niet eens in zijn studiekamer geweest. Schrijven en lezen is duidelijk zijn lust en zijn leven. Hij noemt het geen vanzelfsprekendheid dat hij actief werd in de Adventkerk, maar ‘ik besloot al snel voor predikant te gaan studeren.’ Reinder kreeg die kans bij het opleidingsinstituut van de kerk op landgoed Oud Zandbergen. Daarna aan Newbold College (Verenigd Koninkrijk) en Andrews University (Verenigde Staten). In 1966 kreeg hij zijn eerste standplaats als predikant in het Friese Sneek.

Aan de slag bij Veritas

Als er een rode draad te ontdekken is in de loopbaan van Reinder Bruinsma dan is dat toch de boekenwereld. Als jonge man ging hij al naar Zweden om daar adventistische boeken te verkopen. En in 1974 kwam hij aan het hoofd te staan van uitgevershuis Veritas (onderdeel van de kerk) in Den Haag. ‘De uitgeverij was ondergebracht in de kelderetage van de adventkerk in het centrum van Den Haag en later in Alphen aan den Rijn. De kerk bestaat niet meer. Ik ben later nauw betrokken geraakt bij de aankoop van een kerk in de wijk Mariahoeve. Bij de uitgeverij kon ik zowel mijn creatieve als mijn organisatorische kant kwijt.’

In Afrika

Hij bleef in de kerkelijke uitgeverswereld, maar nu in Afrika (1984). Uiteraard een geweldige kans. Standplaats was Yaoundé in Kameroen. Daar ging het vooral om het drukken van boeken. Een paar jaar later kreeg hij in Ivoorkust het gehele Afrikaanse continent onder zijn hoede. Hij werd daar consulent voor uitgeverszaken namens de Adventkerk. ‘Ik kon daar niet alleen mijn eigen ideeën kwijt maar kon daar ook het nodige betekenen voor anderen. Ik kreeg door die functie ook de kans om Afrika te leren kennen.’
Hij leerde daar in ieder geval dat cultuur voor Afrikaners een ontzettend belangrijk element is in het leven. ‘Dat geldt ook voor de geloofswereld. Ze leggen andere accenten. In het westen discussiëren we of de ziel na de dood meteen naar de hemel gaat, maar dat is in Afrika helemaal geen discussiepunt. Bij hen speelt de blijvende aanwezigheid van de voorvaders een hele grote rol. Een grote massa Afrikaners kijkt helemaal niet naar de verre toekomst. Als je niet weet of je volgende oogst mislukt dan is het veel belangrijker wat er vandaag of morgen gebeurt. Ik ben wel op bijeenkomsten geweest waar mensen uit de Verenigde Staten betogen hielden over lange termijnverwachtingen. Dan zag je de aanwezige Afrikaners in slaap vallen want dat interesseerde ze helemaal niks. Ik heb in Afrika geleerd dat er veel meer oplossingen zijn dan die ene die wij in de westerse wereld hadden bedacht’, aldus Reinder in herinnering aan zijn Afrikaanse tijd.

Reinder Bruinsma voor de boekenkast in zijn studeerkamer

‘Spelen op verschillende keyboards’

Na een tijd in Engeland en de Verenigde Staten te hebben gewerkt, wilde het echtpaar Bruinsma uiteindelijk weer graag terug naar Nederland. Analyserend: ‘Ik ben altijd iemand geweest die op verschillende keyboards speelde. Ik was graag bestuurlijk bezig maar wilde ook schrijven. Ik vond het ook belangrijk om de geschiedenis van onze eigen geloofsbeweging op te schrijven.’
Een andere rode draad in de boeken van Bruinsma is de relevantie van het geloof. ‘Je gelooft bepaalde dingen, maar wat betekent dat dan? Wat heb je daar elke dag aan? En ik heb mij gericht tot mensen in de kerk die twijfelden aan het geloof.’
Hij stopt even met praten en haalt zijn boek met de veelzeggende titel *‘Gaan of blijven’* uit zijn studeerkamer. In dit boek probeert hij met een stappenplan mensen ‘aan de zijlijn’ toch bij de kerk te houden. Er samen over praten met anderen vindt hij van belang. Hij wilde ook het taboe doorbreken dat je niet mag twijfelen aan je geloof. Bruinsma: ‘Ik heb toch reacties gehad van mensen die mij schreven dat het boek hen geholpen had om met een aantal vragen verder te kunnen. Hierdoor besloten ze toch bij de kerk te blijven.’

Op 26 april 2021 werd Reinder Bruinsma Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Rechts burgemeester Gerrit Jan Gorter van Zeewolde.

Vreedzame periode als voorzitter

Hij noemt zijn tijd als voorzitter van de Nederlandse Unie (2002-2007) vreedzaam. ‘Alles werd nog niet zo sterk op de spits gedreven zoals later wel gebeurde’, vindt Reinder. ‘De kwestie van de vrouw in het ambt was nog niet gepolariseerd. Datzelfde gold voor de kwestie van de LHBTI+-gemeenschap.’ In zijn tijd speelde de komst van onder andere migranten in de kerk wel een rol. ‘Ik probeerde dingen zo te organiseren dat de verschillende etnische groeperingen zich daarin konden herkennen.’ Over de vrouw in het ambt durft hij wel een voorspelling te doen. ’Het hangt er uiteraard vanaf hoe de wereldkerk er over denkt, maar uiteindelijk zal de kerk zo ver zijn om de bevoegdheden van mannelijke en vrouwelijke predikanten gelijk te trekken. Deze kwestie ligt op dit moment wel wat vast.’
Het komt in het gesprek vaak aan de orde: Reinder Bruinsma houdt van schrijven. In zijn tijd als voorzitter schreef hij elke week een blog op de website van de kerk. Hij had hier ook een bedoeling. ‘In een blog kun je op een persoonlijke manier uitleggen waar je zo mee bezig bent. Dat heb ik elke week gedaan. Voor mij was het een belangrijk communicatiemiddel met de leden van de kerk. En toen ik met pensioen ging heb ik dat nog twaalf tot dertien jaar volgehouden op mijn eigen website.’
Bij het volgen van een studie aan de Andrews University in 1965 noemde hij zichzelf nog fundamentalist. Zijn werk en leven hebben hem zeker veranderd, beaamt hij aan het slot van het gesprek. ‘Eerst dacht ik dat elk woord in de Bijbel letterlijk moest worden genomen. Ik ben de Bijbel anders gaan lezen. Het is een bijzonder boek maar wel door mensen geschreven. Het christen zijn is niet opgehangen aan het precies ja zeggen tegen de 28 fundamentele geloofspunten.’

CV Reinder Bruinsma

1966-1984
Verschillende functies (onder andere als onderwijzer, directeur en predikant) in de Adventkerk.
1984-1986
Manager Uitgevershuis, Yaoundé, Kameroen
1986-1990
Uitgeversconsulent voor geheel Afrika in Abidjan, Ivoorkust
1991-1994
Mission Institute (Andrews University, Verenigde Staten)
1994-1995
Directeur Communicatie Trans Europese Divisie (Verenigd Koninkrijk)
1995-2001
Algemeen secretaris Trans Europese Divisie (Verenigd Koninkrijk)
2001-2002
Directeur ADRA-Nederland
2002-2007
Voorzitter Adventkerk Nederland
2007
Gepensioneerd
2011-2012
Ad-interim president Adventkerk België-Luxemburg
2014
Gast professor Loma Linda Universiteit (Californië, Verenigde Staten)

Op 12 oktober jl. presenteerde hij op de Loma Linda Universiteit in Californië zijn nieuwe boek *‘Adventists and Catholics’* (deels gebaseerd op zijn proefschrift uit 1992). Hij pleit daarin voor dialoog met rooms-katholieken. Te lang, vindt Reinder, is in de kerk het anti-katholieke sentiment blijven hangen. De wens van Reinder voor de kerk? ‘Ik roep mensen graag op vreedzaam voor elkaar te zijn. Strijd hebben we genoeg gehad in de kerk. Ik zou graag af willen van de polarisatie.’

Jan Spijk *is communicatieadviseur bij het landelijk kantoor van de Nederlandse Adventkerk.*

Advent-geschiedenis in **perspectief**

In de eerste artikelen hebben we vooral stilgestaan bij de ontwikkeling van de geloofsovertuigingen en hoe de pilaren van het geloof vorm hebben gekregen. Daarna hebben we ons gericht op de organisatie van de steeds groter wordende geloofsgemeenschap. In het voorgaande artikel zagen we dat groepen plaatselijke gemeenten zich organiseerden in conferenties. Dat zorgde voor enige afstemming op elkaar van de noden van die gemeenten. Conferenties zorgen bijvoorbeeld nog steeds voor de invulling van de predikantsplaatsen. Daar kan het in een wijdverbreide gemeenschap echter niet bij blijven. **Dit keer deel 12: De Generale Conferentie.**

Tekst /**Thijs de Reus**

Waarom een 'Generale Conferentie'?

Hoe zorg je ervoor dat die conferenties samenhang blijven vertonen, want die beslaan elk ook maar een klein gebied? Het belangrijkste is duidelijkheid over waar zevendedagsadventisten voor staan. Je hebt een gemeenschappelijke belijdenis van geloof nodig. Om een wat overdreven voorbeeld te geven: je moet niet op de ene plek op sabbat naar de kerk gaan en elders kiezen voor een andere dag. We hebben met andere woorden Fundamentele Geloofspunten nodig. Het opstellen daarvan is voorbehouden aan de Generale Conferentie.

Het begrip 'Generale Conferentie' heeft echter een dubbele betekenis. Het is het orgaan dat de hoogste dagelijkse leiding van de wereldwijde Adventkerk vormt. Het is echter ook de vijfjaarlijkse samenkomst van vertegenwoordigers uit de hele wereld. Dat is 'De Generale Conferentie in zitting bijeen'. Alleen daar kunnen die 'Fundamentele Geloofspunten' worden gewijzigd.

De Generale Conferentie zorgt er dus voor dat we overal dezelfde Fundamentele Geloofspunten onderschrijven. Daarnaast is er een organisatorisch belang: dat orgaan zorgt ervoor dat we de kerk overal ter wereld op ongeveer dezelfde manier leiden. Alle regelgeving die van belang is voor het functioneren van de wereldwijde kerk staat in de *'Working Policy'*.

Het prille begin

Dit speelde bij de oorspronkelijke organisatie van de Generale Conferentie allemaal nog geen rol. De kerk had maar zo'n 3500 leden en dertig predikanten. Er waren nog geen duizenden gemeenten en honderden lokale conferenties. We zagen al dat de eerste conferenties werden gevormd in het noordoosten van de

Verenigde Staten. Bedenk daarbij dat de onderlinge communicatie toen nog maar gebrekkig was. Dat ging per brief en het kon dagen, weken en zelfs maanden duren voordat je antwoord kreeg. Besluitvorming ter plekke was onontkoombaar. Vooral als er snel gehandeld moest worden.

Toch was er nogal wat verzet tegen organisatie omdat men dat associeerde met 'Babylon'. Toen de pioniers echter tijdschriften en boeken gingen uitgeven, hadden ze daar drukpersen en gebouwen voor nodig. Om de kerk daarvan de eigenaar te laten zijn en niet een privé persoon, is organisatie onvermijdelijk.

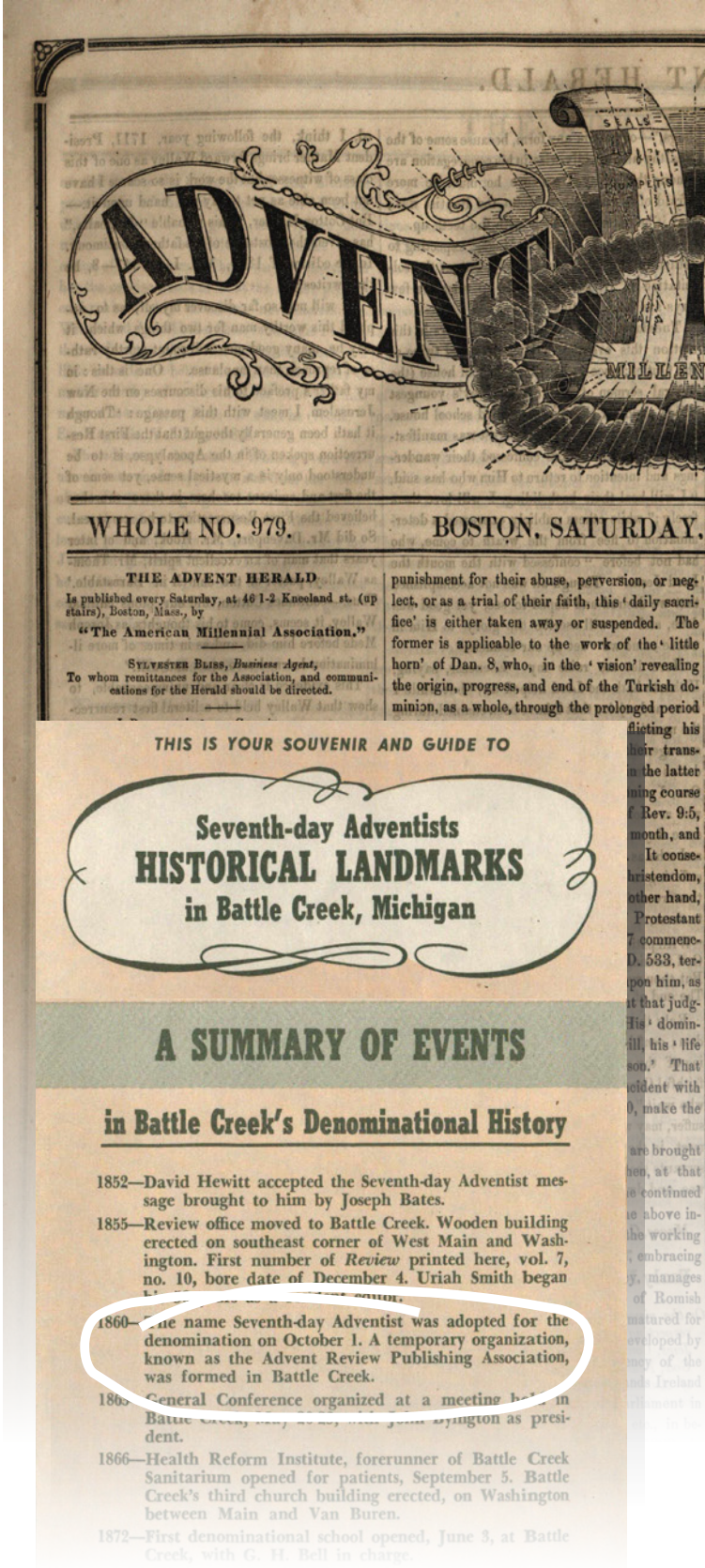
Die organisatie moest ook een naam hebben. De pioniers kozen voor de naam 'Seventh-day Adventists'. Dat gebeurde zo: 'De leidende predikanten riepen een "generale conferentie" van de sabbatvierders bijeen van 28 september tot 1 oktober 1860. Ondanks het feit dat "Babylon-argumenten" met hartstocht werden verspreid, besloten de aanwezigen toch de uitgeverij tot rechtspersoon te maken. Daarnaast namen ze de naam "Zevendedagsadventisten" aan.'[1]

Dat was een belangrijke organisatorische stap. James White stelde het kiezen van een naam aan de orde in de Review van 23 februari 1860 zoals hij dat ook had gedaan met het vormen van een rechtsgeldige organisatie die eigendommen kon hebben. Kort na die publicatie vertrok James White naar het westen om deel te nemen aan evangelisatiewerk. Hij liet het werk bij de Review over aan zijn redacteurs. Een maand later publiceerde R.F. Cottrell een artikel dat inging tegen de koers van James White. De discussie over organisatie en het kiezen van een naam duurde alles met elkaar zeven maanden. In bijna iedere Review stond er wel iets over dit vraagstuk.

Op weg naar een Generale Conferentie

Eind september van dat jaar werd de knoop doorgehakt. Op 3 mei 1861 werd het uitgeverswerk onder de wetten van de staat Michigan gebracht. Daarna volgde snel nog een aantal stappen zoals de organisatie van een hele serie conferenties. De Michigan conferentie kwam voor het eerst bijeen van 4 tot 6 oktober 1862.

Ze besloten toen de andere conferenties uit te nodigen voor hun volgende jaarlijkse bijeenkomst. Daarvoor werden geen plaatselijke gemeenten uitgenodigd, maar vertegenwoordigers van die net georganiseerde conferenties. De stap naar een overkoepelende organisatie ligt dan voor de hand. Dat sloot aan op het plan dat J.H. Waggoner in de Review van 24 juni 1862 had voorgesteld aan James White, namelijk om een Generale Conferentie aan te stellen die bijeen kon komen rond dezelfde tijd als die waarop de leiding van de uitgeverij bijeenkwam.

ADVENT

WHOLE NO. 979. BOSTON, SATURDAY,

THE ADVENT HERALD

Is published every Saturday, at 46 1-2 Kneeland st. (up stairs), Boston, Mass., by

"The American Millennial Association."

SYLVESTER BLISS, *Business Agent*,

To whom remittances for the Association, and communications for the Herald should be directed.

punishment for their abuse, perversion, or neglect, or as a trial of their faith, this 'daily sacrifice' is either taken away or suspended. The former is applicable to the work of the 'little horn' of Dan. 8, who, in the 'vision' revealing the origin, progress, and end of the Turkish dominion, as a whole, through the prolonged period

THIS IS YOUR SOUVENIR AND GUIDE TO

Seventh-day Adventists
HISTORICAL LANDMARKS
in Battle Creek, Michigan

A SUMMARY OF EVENTS

in Battle Creek's Denominational History

1852—David Hewitt accepted the Seventh-day Adventist message brought to him by Joseph Bates.

1855—Review office moved to Battle Creek. Wooden building erected on southeast corner of West Main and Washington. First number of *Review* printed here, vol. 7, no. 10, bore date of December 4. Uriah Smith began

1860—The name Seventh-day Adventist was adopted for the denomination on October 1. A temporary organization, known as the Advent Review Publishing Association, was formed in Battle Creek.

1866—Health Reform Institute, forerunner of Battle Creek Sanitarium opened for patients, September 5. Battle Creek's third church building erected, on Washington between Main and Van Buren.

1872—First denominational school opened, June 3, at Battle Creek, with G. H. Bell in charge.

Iedere Conferentie kon daar één of meerdere afgevaardigden heen sturen. Waggoner stelde ook de vorming van een commissie voor waarmee de diverse conferenties van de staten konden corresponderen en waar ze hun verzoeken om werkers aan konden voorleggen. De Michigan Conferentie zou in oktober weer samenkomen, maar dat werd vervroegd. Van 20-23 mei 1863 kwamen er vertegenwoordigers van de conferenties in New York, Ohio, Michigan, Wisconsin en Minnesota bijeen in Battle Creek. Die vergadering besprak een ontwerp van de Statuten en dat werd deel voor deel besproken en uiteindelijk aangenomen.

Het zal niemand verbazen dat James White unaniem werd verkozen tot de eerste voorzitter van deze 'Generale Conferentie'. Dat heeft hij echter afgewezen omdat hij zich teveel de drijvende kracht voelde achter dit besluit wat toch de nodige weerstand had opgeroepen. Een verstandig besluit want voor de invulling van dit ambt zou dat compromitterend kunnen zijn.[2]

In zijn plaats werd Johannes Byington gekozen voor de periode van een jaar. Daarna werd hij nog eenmaal herkozen. Uriah Smith was de eerste secretaris van de Generale Conferentie. Andere bekende namen in dat comité waren J.N. Loughborough, J.N. Andrews en James White. In 1865 werd James White alsnog voorzitter van de Generale Conferentie en is dat in totaal 10 jaar geweest.[3]

We leven nu in een andere tijd

Het is niet zo moeilijk te bedenken dat de structuur die toen is bedacht nu misschien niet meer zo goed voldoet. De voorzitter van de Generale Conferentie gaf leiding aan ongeveer de helft van het aantal leden dat we nu in Nederland hebben. De wereldkerk heeft nu meer dan twintig miljoen leden. Dat is een hele andere orde van grootte en daar moet je de organisatie op aanpassen. De onderlinge communicatie is sindsdien drastisch veranderd. Dat begon met de telefoon, maar via het internet kun je nu door middel van nieuwsbrieven de kerk wereldwijd van dag tot dag en zelfs van minuut tot minuut op de hoogte stellen van wat er gebeurt.

We hebben veel meer vrijheid nodig om de wijze waarop we kerk zijn op iedere plek op aarde weer net iets anders vorm te geven

Je zou verwachten dat het nu dan ook heel simpel is de dingen met grote nauwkeurigheid op elkaar af te stemmen. Het feit dat we een wereldkerk zijn, betekent echter ook dat we allemaal zijn opgegroeid in soms heel sterk van elkaar verschillende culturen. Daarmee had men in 1863 nauwelijks iets te maken. Je kunt er dus voor pleiten dat we juist veel meer vrijheid nodig hebben om de wijze waarop we kerk zijn op iedere plek op aarde weer net iets anders vorm te geven. Al blijft het belangrijk dat de inhoud van ons geloof niet verschilt als dag en nacht en afhankelijk is van de plek waar je woont. Het valt echter niet mee om zinvolle centrale leiding en plaatselijke verantwoordelijkheid met elkaar in balans te brengen en te houden.

Is er dan nooit iets veranderd aan die structuur? Ja, in 1901 en 1903 heeft er een ingrijpende reorganisatie plaatsgevonden. Wat dat inhoudt, daar zullen we in een volgend artikel op ingaan.

Thijs de Reus *is emeritus predikant en actief voor SHANA.*

Eindnoten

1 G.R. Knight, *Een beknopte geschiedenis van het zevende-dags adventisme*, Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten, 2006, p. 58.

2 In het Seventh-day Adventist Bible Commentary, deel 10, p. 934 wordt dat zo omschreven: 'he declined to serve on the grounds that his strong advocacy oforganization might compromise his office'.

3 Van 1865-1867, 1869-1871 en 1874-1880.

Alle afbeeldingen paginas 26 & 27 © 2024 Adventist Digital Library

AlessandroBiascioli/Shutterstock.com

Gokverslaving

Op 12 juli 2023 tijdens een cruise naar IJsland stond mijn hart stil en lag ik twee dagen in coma. Als belijdend christen vraag ik me af of deze ervaring met vooral de algehele genezing een boodschap in zich heeft. Waarom ben ik zonder lichamelijke schade genezen, terwijl diverse personen uit mijn familie- en vriendenkring eraan overleden? Ik werd via hartmassage en directe medische verzorging na twee weken genezen op het vliegtuig naar huis gezet. Mijn leven is kennelijk nog niet af. Mijn Schepper wil de levensadem die Hij er zelf ingeblazen heeft nog niet terug, zodat ik in januari 2024 mijn 85e verjaardag kon vieren. Ik heb nog een missie.

Tekst /**Erik Macville**

De jeugdvriend

Beginjaren 80 van de vorige eeuw was ik goed bevriend met een man die ik uit mijn jeugd in Indonesië via onze ouders had leren kennen tijdens bijeenkomsten van de zevendedagsadventisten waar zij met ons heengingen. Hij verdiende jaarlijks tonnen guldens, die hij als vrijgezel met niemand hoefde te delen. Hij logeerde op gezette tijden bij zijn ouders in Haarlem en trakteerde mij en mijn moederloze zoons dan weleens op een bezoek aan een restaurant. Dan was hij heel royaal.

Op een keer vertelde hij dat hij heel frequent casino's over het rond der aarde bezocht, ook in Zandvoort. Hij nodigde mij uit voor een avondje eten en gokken. Dit snelle geld verdienen kreeg een vervolg in Holland Casino Scheveningen, toen nog in het Kurhaus. Ik vond het ontspannend en regelmatig feestelijk, want dan kon ik met het gewonnen bedrag humanitair werk doen, wat duurdere cadeaus geven, luxe goederen kopen voor mezelf en goede doelen in de kerk steunen. De keren dat ik verloor, vergat ik zo snel mogelijk.

Verslaafd

Na een jaar of 10 à 12 realiseerde ik me dat ik best veel tijd doorbracht met gokken en dat mijn uitgavenpatroon ook sterk beïnvloed werd door casinobezoeken. De term gokverslaafde drong geleidelijk tot mij door en ik schaamde mij ervoor. Daarom sprak ik er zo min mogelijk over. Mijn kinderen en medegelovigen mochten er niets van weten. Voor mijn hulpbehoevende moeder bagatelliseerde ik de zaak, hoewel ze regelmatig vroeg waarom ik na de strikt noodzakelijke taken direct weer vertrok. Ook de taken op mijn werk, voor het huishouden en in de kerk beperkte ik vaak tot het minimum zonder te zeggen waarom.

/ De term gokverslaafde drong geleidelijk tot mij door en ik schaamde mij ervoor

In 1996 boekte ik een reis om de wereld. Ik kon drie maanden vrijmaken voor bezoek aan vrienden en familie in de Verenigde Staten, Australië, de Stille Zuidzee en Vietnam. Bij negen verschillende steden kon ik uitstappen en dan weer verder reizen. Zo reisde ik eerst naar New York, daarna naar Washington, waar mijn jongste zoon tijdelijk woonde en aan onderzoek voor zijn proefschrift werkte, daarna naar New Orleans en Shreveport (Louisiana), waar een goede vriendin woonde. Vervolgens naar Bainbridge Island bij Seattle, waar de dochter van mijn jongere broer woonde en werkte, San Francisco, Los Angeles, waar de jongere zus van mijn moeder met haar drie dochters woonde, Las Vegas, Hawaii, Vanuatu (een eiland in de Zuidzee),

Imrandadir/Shutterstock.com

Cleveland bij Brisbane in Australië, waar mijn enige zus en mijn oudere broer woonden en via Saigon naar Amsterdam terug.

Een ontmoeting

Overal waar ik minstens een week verbleef, bezocht ik dwangmatig casino's. Ik won grote bedragen, maar verloor ze vervolgens weer, totdat ik misselijk van mezelf en mijn verslaving was. Hoewel ik mijn gezin, de verzorging van mijn moeder, mijn taken in de kerk en op school, noch mijn financiële verplichtingen *totaal* verwaarloosd had, was ik spuugzat van deze obsessie. Bovendien had die mij al vele tienduizenden guldens gekost. IK WILDE ERVAN AF!
Toen gebeurde wat wonderlijks: in het vliegtuig van Hawaii naar Vanuatu zat ik bij een nooduitgang met een lege stoel naast mij. Op deze plaatsen is veel beenruimte en een man van pakweg 1.95 m vroeg of hij daar mocht gaan zitten. Hij zat zelf vlak achter een tussenschot. We raakten aan de praat. Hij bleek een Canadese hoogleraar te zijn die zich gespecialiseerd had in bestrijding van alcohol- en tabaksverslaving. Hield er colleges en voorlichtingsbijeenkomsten over. Ik vertelde hem van mijn probleem en vroeg of hij ook ervaring had met andere verslavingen. Hij antwoordde dat een aantal ontwenningsstappen algemeen voor verslavingen geldt. Hij noemde er zeven, die ook van nut zijn bij een gokverslaving.

Door God geleid

Ik kan deze ontmoeting geen toeval noemen: ik was rijp om mijn verslaving aan te pakken, had uren de tijd om erover te praten met een wetenschapper die hiermee bekend was. Ik beschouw dit als een wonder en de man als een gezondene door mijn Schepper, die ik was blijven dienen. Sinds die dag ben ik begonnen de stappen te doorlopen en met vallen en opstaan van mijn verslaving genezen. Wat hierbij hielp is dat mijn huisgenoot mij stimuleerde en steunde. Die ging aanvankelijk weleens met mij mee, zoals ik dat deed met de verslaafde jeugdvriend, maar raakte niet in de ban van casino's. We hebben nooit meer samen een casino bezocht. De jeugdvriend is door zijn gokverslaving aan de bedelstaf geraakt.

Praktisch

Het positieve van deze ervaring is, dat ik mensen met een verslaving begrijp. Hun die om hulp vragen nuttige adviezen kan geven als een verslaving dreigt. In deze tijd waar gokverslaving heel sterk toeneemt, is dit getuigenis misschien een goed richtsnoer.
Als dit je aanspreekt, zoek dan contact met mij. Via dit tijdschrift of via erikmacville@casema.nl

Erik Macville *is gepensioneerd leraar Nederlands en lid van de gem. Den Haag.*

God met ons

… De kern van de boodschap van het heiligdom

‘Papa ga niet! Papa verlaat ons niet!’ Dit zei mijn broertje door tranen heen toen hij zes jaar oud was. We waren op reis van Villarrica een klein stadje in Colombia naar Bogotá de hoofdstad. Ook sommige mensen denken vandaag de dag dat God niet in ze is geïnteresseerd en hen aan hun lot heeft overgelaten.

Tekst /**Josué Goméz**

De wegen waren behoorlijk slecht in sommige bergachtige streken. We zaten met mijn vader en moeder, mijn drie zussen, mijn broer en ik in een kleine auto: de Renault 4. Op een gegeven moment sloeg de auto af en kon mijn vader de auto niet meer starten. Dus moesten we allemaal uitstappen en helpen duwen zodat de auto weer kon starten. Zodra de auto startte zou mijn vader van het moment gebruik maken om de steile heuvel op te gaan die zich in dat gedeelte bevond. Dan zouden wij naar de plek gaan waar hij bovenaan de heuvel stond om in de auto te stappen om de reis te hervatten. We begrepen allemaal het plan, behalve mijn broer. Wij duwden de auto. De auto startte en mijn vader kwam volgens plan aanrijden. Maar toen mijn broer zag dat mijn vader niet stopte toen de auto gestart kon worden, maar doorreed, dacht hij dat mijn vader ons daar midden op de weg had achtergelaten. Daarom begon hij huilend te schreeuwen: ‘papa, ga niet, papa, laat ons hier niet achter’… en aangezien hij hem niet zag stoppen, begon hij tussen het snikken door te zeggen: ‘mijn vader heeft ons in de steek gelaten, mijn vader heeft ons achtergelaten.’

Zo denken sommige mensen vandaag de dag over God. Ze zijn van mening dat God niet in ze is geïnteresseerd en hen aan hun lot heeft overgelaten. Sommige mensen geloven dat God alleen Schepper is, maar dat Hij zich niet met de mensen bemoeit om ze te helpen. Anderen denken daarentegen dat God betrokken is bij de dingen van de schepping, maar dat Hij over het algemeen een negatieve en afkeurende houding tegenover de mens heeft. Dat wil zeggen Hij is geen voorstander van de mens, Hij staat niet aan de kant van mensen. Het beeld dat men van God heeft lijkt bijna op dat van een vijand.

God met ons

Maar de Bijbel vertelt ons een tegenovergesteld verhaal. Van Genesis tot Openbaring vinden we een God die betrokken wil zijn bij de mens. In Matteüs 1:23 lezen we wat de bedoeling van God met de mens is: De maagd zal zwanger zijn en een zoon baren, en men zal Hem de naam Immanuel geven,’ wat in onze taal betekent: ‘God is met ons’.

Voor mij is ‘God is met ons’ een van de mooiste uitdrukkingen in de Bijbel omdat het ons op een positieve manier met de hemel verbindt. God is voor ons. God is niet tegen ons. God wil ons helpen. God zit in ons team. God staat aan onze kant.

Aan de andere kant laat deze uitdrukking ons zien dat God ons gezelschap houdt. Dat Hij onze vriend is. Dat Hij ons niet alleen laat. Ik vind het heerlijk om bij andere mensen te zijn. Ik ben graag bij mijn familie en vrienden en ik vind het heerlijk om te weten dat God ook graag tijd met ons doorbrengt. We vinden God niet alleen door naar de kerk te gaan. God gaat waar mensen zijn. Hij komt naar ons toe. Hij neemt het initiatief, omdat Hij graag tijd met ons doorbrengt.

God reist naar ons toe

Het belangrijkste doel van de Bijbel is om ons te laten zien hoe God op reis is naar ons toe. Niet de reis van ons naar Hem. Dat houdt in dat wij niet naar de

tempel gaan, naar de top van de berg, naar de heilige stad, naar de top van een piramide om God te ontmoeten. Nee. Hij komt uit de hemel om ons te ontmoeten. Dat is ware religie. Het is wat God voor de mens doet. Niet wat de mens voor God doet.
Kijk wat Ellen White hierover zegt: 'Het beginsel, dat de mens zichzelf door eigen werken kan redden, ligt aan iedere heidense godsdienst ten grondslag; nu was dit ook het beginsel van de Joodse godsdienst geworden. Satan had dit beginsel erin gelegd. Overal waar men dit huldigt, heeft de mens geen slagboom tegen de zonde. (De Wens der eeuwen pagina 23 paragraaf 2).

God leidde de adventbeweging

De beweging van de zevendedagsadventisten werd door God opgericht om de vergeten waarheden van de ware religie te herstellen. Hiervoor was de studie van het heiligdom essentieel. Ellen White verklaarde:
'Het onderwerp van het heiligdom was de sleutel, die het geheim ontsloot van de grote teleurstelling van 1844. Het bracht een volkomen stelsel van waarheden, die met elkaar verbonden waren en overeenstemden, aan het licht. Zo werd aangetoond dat Gods hand de grote adventbeweging geleid had en de beweging zijn plicht van het ogenblik openbaarde, door de standplaats en het werk van Gods volk duidelijk te maken'. ('De grote strijd tussen Christus en Satan' 496:1)
In het boek 'De grote strijd' zegt Ellen White:
'Het heiligdom in de hemel is het middelpunt van Christus' werk ten behoeve van de mensen. Het betreft iedere ziel, die op de aarde woont. Het legt het verlossingsplan voor onze ogen open; en terwijl het ons verplaatst naar het laatste der dagen, openbaart het de zegenrijke oplossing van de strijd tussen gerechtigheid en zonde' (De grote strijd 569:3).

Boodschap van het heiligdom

Waarom was het heiligdom de sleutel? Het antwoord is te vinden in de fundamentele les van het heiligdom: 'Het heiligdom is Gods eeuwige plaats om zijn schepselen te benaderen'.[1] Exodus 25:8 zegt 'De Israëlieten moeten een heiligdom voor Mij maken, zodat Ik te midden van hen kan wonen"
De belangrijkste boodschap

Jezus is de grootste manifestatie van het heiligdom

van het heiligdom is dat God wil kamperen bij de mensen. Hij wil bij ons wonen en met ons meelopen. De boodschap van de adventistische pioniers was te laten zien dat de liefde van God overal door de hele Bijbel heen werd gemanifesteerd. Niet alleen in de evangeliën. Ook in het Oude Testament en in de Openbaring.
De christelijke stromingen die hebben geprobeerd een allesomvattende uitleg van de Bijbel te geven, zijn bijna allemaal calvinistisch. De Griekse kijk van Calvijn op Gods eeuwigheid en de nadruk op de soevereiniteit van God, komen tot uiting in het geloof dat God ons leven en onze redding heeft voorbestemd. In deze benadering is al het menselijk handelen voorbestemd. Er is geen vrije wil en daarom is er geen liefde.[2]
Arminiaanse christelijke stromingen benadrukken de vrije wil en de liefde van God. Maar ze zijn er niet in geslaagd de hele Bijbel uit te leggen vanuit het perspectief van Gods liefde en menselijke vrijheid. De adventistische beweging is uniek binnen de Arminianen. Binnen de groep christenen die vinden dat de Bijbel bestudeerd moet worden vanuit de liefde van God en de vrije wil van de mens. Door de leer over het heiligdom heeft de adventistische beweging geprobeerd een verklaring te geven van de hele Bijbel waarbij prioriteit wordt gegeven aan de liefde van God. Dus de erkenning dat God liefde is in/binnen de tijd, vanaf het begin tot in de eeuwigheid.

Jezus staat centraal

In dit alles staat Jezus centraal. Hij is de grootste manifestatie van het heiligdom. Jezus zelf is het heiligdom. Jezus is vleesgeworden God. Jezus manifesteerde Gods eeuwige verlangen om naderbij te komen. Om bij ons te wonen. Om met ons mee te lopen.

Laten we Johannes 1:14 lezen: 'Het Woord is mens geworden en heeft in ons midden gewoond, vol van genade en waarheid, en wij hebben zijn grootheid gezien, de grootheid van de enige Zoon van de Vader.' Wat prachtig! De originele uitdrukking is: 'Hij heeft zijn tent naast de onze gezet'. Waarom een tent neerzetten en niet een huis te bouwen? Net als het leven ongemakkelijk en wisselvallig is, zo maakte

Kamperen is tijdelijk. We hopen dat het een fase is die snel eindigt

Jezus in zijn aardse leven ook de ongemakken en bewegingen door. Kamperen is ongemakkelijk. In ieder geval niet zo comfortabel als thuis. Jezus nam de ongemakken waar wij doorheen gaan. Kamperen is tijdelijk. We hopen dat het een fase is die snel eindigt. De Israëlieten sloegen meer dan 40 jaar hun kamp op en trokken door verschillende plaatsen totdat ze Kanaän bereikten.
Jezus hoopt ons te begeleiden in de verschillende fasen van het leven. Hij zal zijn tent samen met de onze verplaatsen door de verschillende stadia van onze geloofsreis. Veel etappes zullen ongemakkelijk zijn, maar Hij zal ons blijven vergezellen. Zoals Hij altijd heeft gedaan in de geschiedenis van de mensheid.

Gods liefde gemanifesteerd in de tijd

Dus het is niet alleen één leerstelling die ons anders maakt. Het is niet de sabbat, of de profetieën van de Openbaring of de gezondheidsboodschap. Die opvattingen werden overgenomen door de adventistische pioniers omdat ze deel uitmaakten van de algemene visie van het heiligdom. Het zijn niet de leerstellingen. Het is de algemene benadering van interpretatie. De liefde van God gemanifesteerd in de tijd. In de hele Bijbel. Dus het heiligdom is de manier om de hele Bijbel te interpreteren. Dus Jezus is de manier om de hele Bijbel te interpreteren. Laten we Lucas 24:27 lezen. 'Daarna verklaarde Hij hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond, en Hij begon bij Mozes en de Profeten'.
Jezus interpreteerde het Oude Testament met deze totaalvisie en concentreerde zich op de openbaring van zichzelf. De openbaring van Gods liefde.
We hebben een grote verantwoordelijkheid en een groot voorrecht: om een boodschap te delen die niemand anders deelt. Een boodschap die geworteld is in de hele Bijbel. Een boodschap die zich focust op Jezus. Een boodschap die God presenteert op elk moment in de menselijke geschiedenis. Een boodschap die erkent dat de liefde van God zich in/binnen de tijd heeft gemanifesteerd. Laten we troost in deze boodschap vinden. Als we door een slechte en misschien eenzame periode gaan, laten we dan eraan denken dat God ons niet midden op de weg achterlaat. Nee. Hij is met ons. God met ons!

Josué Goméz *is predikant van de gemeenten Amsterdam Bon Notisia en Amsterdam Jesus es la Esperanza.*

Eindnoten

1 Torres, Marcos D. *'Weirdvolution'. The Story Church Project: 2017*. Pagina 59

2 https://www.ministrymagazine.org/archive/2015/05/adventist-theology--and-the-new-anthropology.
Canale, Fernando *Toward a criticism of theological reason: Time and timelessness as primordial presuppositions* (1983)

Gods liefde en gerechtigheid:

Twee kanten van **één medaille**

In 1 Johannes 4:8 benadrukt de Bijbel dat God liefde is. God is niet alleen liefdevol; Hij is liefde. Dit vormt de basis van ons begrip van wie God is en hoe we ons geloof ervaren. Tegelijkertijd speelt gerechtigheid een centrale rol in het christelijk geloof. Hoe verhouden liefde en gerechtigheid zich tot elkaar? Wat houdt het in dat liefde en gerechtigheid in God verenigd zijn? Om deze vragen te begrijpen, moeten we eerst stilstaan bij de diepere betekenis van Gods liefde.

Tekst /**Silbert Elizabeth**

Gods liefde als fundament

De uitspraak 'God is liefde' geeft aan dat liefde niet slechts een eigenschap van God is, maar dat het zijn wezen vormt. De hele Bijbel getuigt van deze liefde, van de schepping tot aan de uiteindelijke verlossing. Gods liefde is grenzeloos en strekt zich uit tot zowel de mensheid als de gehele schepping. Gods liefde is het hart van het christelijk geloof. Het is de bron van alles wat we geloven en waar we naar streven. Gods liefde trekt ons naar Hem toe, inspireert ons om anderen lief te hebben en stuurt ons dagelijks handelen. Wanneer we Gods liefde begrijpen, vormt dat de basis voor hoe we ons geloof in de praktijk brengen.

Misverstanden over Gods liefde

Ondanks de duidelijke boodschap van de Bijbel ontstaan er vaak misverstanden over wat Gods liefde werkelijk betekent. Sommige mensen denken bijvoorbeeld dat Gods liefde verdiend moet worden en dat alleen de heiligen en onberispelijken zijn

liefde waard zijn. Dit veroorzaakt gevoelens van onwaardigheid en twijfel in zowel de relatie met God als met anderen. Mensen gaan dan geloven dat liefde een prestatie is, iets waarvoor ze zich moeten bewijzen.

Dit is echter een misverstand. Gods liefde is onvoorwaardelijk en beschikbaar voor iedereen, ongeacht zonden of tekortkomingen. De Bijbel leert ons: 'Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad' (1 Johannes 4:19). Gods liefde is gebaseerd op wie Hij is, niet op wat wij doen. Hij biedt zijn liefde aan zonder voorwaarden en nodigt ons uit om die liefde te ervaren en te delen.

Liefde en gerechtigheid in harmonie

Hoewel we liefde vaak associëren met zachtheid, betekent dit niet dat God onverschillig is voor het kwaad in de wereld. Integendeel, Gods liefde gaat hand in hand met zijn gerechtigheid. Omdat God liefde is, laat Hij onrecht en kwaad niet onbeantwoord. Zijn liefde verlangt gerechtigheid, omdat onrecht en lijden ingaan tegen zijn goedheid.

Gods liefde zorgt ervoor dat Hij zich inzet voor de onderdrukten en de mensen die lijden. Zijn gerechtigheid is een uitdrukking van zijn liefde, omdat Hij opkomt voor de zwakken en armen. In het Oude Testament roept God bijvoorbeeld herhaaldelijk op om weduwen, wezen en vreemdelingen rechtvaardig te behandelen (Deuteronomium 10:18). Goddelijke gerechtigheid richt zich op het verlichten van lijden en het veroordelen van kwaad.

Het offer van Christus aan het kruis toont de krachtigste vereniging van liefde en gerechtigheid. Door zijn lijden en dood nam Jezus de straf voor de zonden van de wereld op zich. Hij deed dit niet om gerechtigheid te vermijden, maar om het kwaad te overwinnen en tegelijkertijd de liefdevolle relatie tussen God en de mensheid te herstellen.

Een liefdesrelatie met God

Gods liefde is geen eenrichtingsverkeer; Hij nodigt ons uit tot een relatie met Hem. Hij verlangt ernaar dat wij zijn liefde beantwoorden en in gemeenschap met Hem leven, maar deze relatie dwingt Hij niet af. Jezus verwoordt dit in Matteüs 23:37,

> **Omdat God liefde is, laat Hij onrecht en kwaad niet onbeantwoord**

waar Hij zijn verdriet uitspreekt over het afwijzen van zijn liefde: 'Hoe vaak heb Ik je kinderen niet bijeen willen brengen zoals een hen haar kuikens verzamelt onder haar vleugels, maar jullie hebben het niet gewild.' Dit laat zien dat Gods liefde openstaat voor afwijzing en dat onze keuze om zijn liefde te omarmen of te verwerpen grote gevolgen heeft voor onze relatie met Hem.

Leven in liefde en gerechtigheid

Wanneer we beseffen dat liefde en gerechtigheid in God onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, beïnvloedt dat ook hoe wij ons leven leiden. Gods liefde roept ons op om niet alleen liefdevol te zijn, maar ook rechtvaardig in onze relaties met anderen. Net zoals God onrecht niet tolereert, moeten wij opkomen voor gerechtigheid, voor de onderdrukten en degenen die lijden.
Christelijke liefde is niet passief; ze vraagt om actie en betrokkenheid. Ze nodigt ons uit anderen lief te hebben zoals God ons heeft liefgehad: zonder voorwaarden, maar met een diep verlangen naar gerechtigheid en waarheid. Dit betekent dat we ons inzetten voor een wereld waarin gerechtigheid heerst en waarin liefde de drijvende kracht is achter alles wat we doen.

De eenheid van Gods liefde en gerechtigheid

Gods liefde en gerechtigheid vormen geen tegenstellingen, maar zijn volledig met elkaar verweven. Vanuit zijn liefde brengt God gerechtigheid in de wereld, en zijn gerechtigheid weerspiegelt zijn diepe, onvoorwaardelijke liefde voor de mensheid. Wanneer we deze waarheid omarmen, kunnen we ons geloof krachtiger en dieper in praktijk brengen. We worden geroepen om Gods liefde te weerspiegelen door rechtvaardig en liefdevol te handelen. Op deze manier wordt Gods liefde zichtbaar in de wereld, en verenigen we zijn liefde en gerechtigheid in ons dagelijks leven.

Sabbatschoollessen

Dit kwartaal richten we ons op de diepe verbinding tussen Gods liefde en zijn gerechtigheid. We onderzoeken hoe deze liefde niet alleen ons geloof, maar ook ons dagelijks handelen moet vormen. Ik wens u Gods rijke zegen toe bij het bestuderen van zijn Woord.

Silbert Elizabeth *is hoofd van het departement Sabbatschool en predikant van de gemeente Tempu pa Dios, Capelle aan den IJssel.*

PS

Alie Holtman–Popma

17 aug 1922 – 30 jul 2024

Aaltje Holtman-Popma was het oudste lid van de gemeente Deventer. Haar ouders waren niet kerkelijk, maar wel lief en zorgzaam met goede principes. Zij leerde haar echtgenoot Henk kennen in het Sportfondsenbad waar zij beiden werkten. Ze lieten zich samen dopen op 23 juni 1957 in – hoe kan het ook anders – het Sportfondsenbad. In 2010 beleefden Alie en Henk hun 60-jarig huwelijksjubileum. Helaas overleed Henk in 2011. Haar dochters Ans en Jaqueline en schoonzoons Gerard en Obed zagen sindsdien elke dag liefdevol naar haar om. Alie was geliefd, zowel binnen de kerk als daarbuiten. Tijdens de uitvaart stond ds. Jacob Engelgeer stil bij Gods belofte van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.
De dooptekst van Alie kwam uit Openbaring 22:20. ‘Ja, Ik kom spoedig! Amen. Kom, Heer Jezus!’

Jannie Terpstra

15 sep 1946 – 20 jul 2024

Jannie was het zevende kind in de rij van tien van Wytze en Jantje Terpstra. Jannie ging als kind samen met haar ouders op sabbat mee naar de adventkerk in Leeuwarden. Zij was een opgewekt meisje. Ze bleef ongetrouwd maar ze genoot van de kinderen van haar broers en zussen. De foto is uit 1996. Ze was toen 50 jaar en had toen al last van psychische aandoeningen. Op een gegeven moment moest ze opgenomen worden in een zorginstelling en ze verbleef tot haar dood in verschillende woonvormen. Zowel lichamelijk als geestelijk ging ze steeds meer achteruit. De familie besloot de begrafenis in stilte te laten plaatsvinden. De familie is dankbaar dat er nu een eind aan haar lijden is gekomen. We hopen Jannie op de nieuwe aarde weer te mogen ontmoeten, maar dan zoals ze vroeger was: blij en gezond.

Arthur Kelbrick

21 okt 1940 – 28 aug 2024

Arthur werd geboren in Riverside (Zuid Afrika). Studeren was moeilijk, maar hij bekostigde zijn opleiding tot tandarts door te gaan werken bij de aanleg van spoorwegen in Namibië. In 1969 leerde hij zijn toekomstige vrouw Maureen kennen. Zij was zevendedagsadventist en Arthur sloot zich ook bij de kerk aan.
Via Engeland arriveerden Arthur en Maureen zo'n 22 jaar geleden in Nederland, waar hij in Gorredijk (Friesland) een praktijk kon overnemen. Arthur en Maureen bezochten al snel de adventkerk in Leeuwarden en werden trouwe leden. Met zijn zoon Arthur jr. startte hij verschillende tandartsklinieken. Zijn gezondheid ging de laatste jaren achteruit. Afgelopen zomer tijdens vakantie in Spanje, waar de kleinkinderen uit Zuid-Afrika bij hen logeerden, werd hij ernstig ziek. Hij werd met spoed overgebracht naar het ziekenhuis in Leeuwarden. Behandeling was niet meer mogelijk. Op zondagmiddag 8 september werd een dienst van Woord en Gebed gehouden onder leiding van ds. Jan Rokus Belder.

Jansje (Jannie) van Viersen–Rosman

22 jun 1929 – 27 aug 2024

Jannie groeide op als jongste in een gezin van vijf kinderen. Haar kinder- en tienerjaren waren ingrijpend. Eerst de crisistijd, dan het vroege overlijden van haar moeder en vervolgens de Tweede Wereldoorlog. Als kind bezocht zij de kleine adventgemeente in Schiedam, waar zij – 17 jaar oud – gedoopt werd. In deze periode begon Jannie een opleiding verpleegkundige in het ziekenhuis van Schiedam.
Halverwege de jaren '50 ontmoette Jannie Gerard van Viersen uit Delft. Gerard was kort hiervoor weduwnaar geworden. Hij had al een zoontje: Piet. Jannie en Gerard kregen samen nog twee zoons: Nico en Theo. Naast haar gezin was vooral het geloof voor Jannie een bron van inspiratie. Muziek is daarvan de belangrijkste invulling. Haar verpleegkundige kwaliteiten kwamen van pas op het landelijke kinderhuis van de kerk, Zonheuvel, in Bosch en Duin. De aanwezige familie, vrienden en geloofsgenoten namen in de kapel van Huis ter Heide afscheid van Jannie. Ds. Henk Koning ging voor in de dienst.

Sonja Steens–van Amstel

5 sep 1947 – 29 aug 2024

Sonja Steens werd in Soerabaja geboren en die Nederlands-Indische afkomst zou zij altijd trots met zich meedragen. Op tweejarige leeftijd kwam zij met haar ouders naar Nederland.
Zij ontmoette haar man Ton tijdens een jeugdcongres. Sonja was iemand die zelf initiatieven nam en heel direct bij allerlei kerkelijke projecten betrokken was, met name op het gebied van huisgroepen in plaatselijke gemeenten.
Zij werkte geruime tijd op het Landelijk Kantoor als medewerker van het afdelingshoofd voor de sabbatschool. Voorafgaande aan de plechtigheid in besloten kring in het crematorium vond een drukbezochte afscheidsdienst plaats in de Oosterkerk in Zeist. Echtgenoot ds. Ton Steens sprak een indrukwekkend in memoriam uit. Beide zonen, Rick en Duncan, en kleindochter Kim, deelden in het crematorium herinneringen aan hun moeder en oma. Ds. Reinder Bruinsma had voor de overdenking een tekst gekozen uit het boek Job (1:21): 'De Heer heeft gegeven, de Heer heeft genomen, de naam van de Heer zij geprezen.'

17 mei 2024/*Nijmegen*
Liane Mourillon
Jo-Ann Hutchinson

6 juli 2024/*Enschede* A
Brian Lem (22)
Cinda Manuel (38)
Naiol Quinanga (16)

Het was een heerlijke zomerse sabbat, waar in het bijzijn van de gemeente, familie en vrienden Cinda, Naiol (moeder en dochter) en Brian, middels de doop, getuigenis aflegden van hun geloof. Elk van de doopkandidaten koos een eigen Bijbelgedeelte voor de overdenking. Ds. Elise Happé-Heikoop vatte deze samen met : 'Blijf bij de Eeuwige God, Hij is trouw, Hij is Liefde, ga samen met Hem de toekomst in geloof tegemoet.'

13 juli/*Amsterdam* B

Op deze dag werden er in Kraaiennest in Amsterdam maar liefst negentien mensen uit verschillende gemeentes gedoopt: Amsterdam Ghanaian Church, Amsterdam Bon Notisia, Almere Ghana Church Plant en Almere Bethanië Church. De doopdienst werd door pastor Andrews L. Ewoo, pastor Godfred Asamoah en ouderling Peter Kwaku Duah geleid.

26 juli/*Scheveningen* C
Ellen Smiet
Joël Doha

De doopplechtigheid werd verricht door ds. Enrico Karg aan het strand van Scheveningen. Beide dopelingen kijken terug op een bijzondere dag. Ellen: 'Ik spreek mijn dankbaarheid uit aan iedereen die mij heeft gesteund en voor het geduld met mij.' Joël stond aanvankelijk kritisch tegenover de leerstellingen van de adventisten maar werd door Bijbelstudie overtuigd om zich te laten dopen. 'Ik kijk met dankbaarheid terug op deze bijzondere dag en ik prijs de Heer voor zijn leiding.'

27 juli/*Rotterdam* D
Ivanete Ribeuro Cru

De Portugese groep in Rotterdam vierde de doop van Ivanete Ribeiro Cru aan het strand van Hoek van Holland. In een persoonlijke verklaring zei Ivanete het als volgt: 'Toen ik uit dat water opstond voelde ik mijn lichaam branden met een intens en puur geluksgevoel. Dank u mijn God voor de beste beslissing van mijn leven!' De doopplechtigheid werd verricht door ds. Tiago Pereira.

10 augustus/*Tilburg (Amigu)*
Reudyan Delanooi
Jeunan Delanooi
Suweena Maria Scorrea
Marvin David Curiël

20 september/*Almere* E
Cynthia Renfurm

Cynthia gaf gehoor aan haar diepste wens om als gedoopte volgeling van Jezus de sabbat in te gaan. Cynthia werkt als managementassistent op het landelijk kantoor. De doop vond op de dag voor sabbat plaats aan het strand van Almere Poort onder leiding van ds. Enrico Karg, algemeen secretaris. Omringd door geliefden en de warme gemeenschap van de kerk begon zij haar nieuwe leven in Christus.

Nog gevangen in deze wereld
De strijd gaat door
Tot we het teken zien
Van de Vredevorst

*Tekst/**Jeanette Lavies***

mirbasar/Shutterstock.com

Van de voorzitter

Met toenemende verbazing heb ik de verkiezing van de nieuwe president van de Verenigde Staten gevolgd. De Amerikaanse samenleving is voor ons Europeanen vaak niet te volgen. In zekere zin lijkt de Amerikaanse samenleving veel op de onze omdat het een rijk westers land is. Anderzijds is die samenleving voor ons vaak moeilijk te bevatten. Dat geldt zeker voor de populariteit van Donald Trump, met name onder de christelijke kerken die hem blind lijken te volgen.
Een man die geen scrupules heeft om de wet te overtreden, die liegt en bedriegt, die de democratie in zijn eigen land ondermijnt en die er een zeer bedenkelijke moraal op nahoudt, wordt door de conservatieve kerken door dik en dun gesteund. Hun stemgedrag is voor een groot deel de reden dat Trump nu verkozen is als de nieuwe president van de VS. Voor zover ik dat kan beoordelen, geldt dat ook voor veel adventisten in Amerika en dat laatste vind ik dan ook weer zo bijzonder. In het eindtijdscenario dat door onze kerk vaak geschetst wordt, zullen kerk en staat de handen ineenslaan. Daarin is het afvallig protestantisme verantwoordelijk voor de vervolging die zal komen voor Gods volk, dat blijft vasthouden aan de Bijbelse rustdag op de zevende dag van de week. Waarom zou je als adventist stemmen op iemand waarvan je denkt dat onder zijn leiding dat scenario werkelijkheid gaat worden?

Phil Mistry/Shutterstock.com

Hoe het ook zij, we lopen tegen het einde van het jaar en de kerstdagen komen er nu snel weer aan. Dit is de tijd dat we stilstaan bij de geboorte van Jezus Christus. We weten allemaal dat Jezus niet op 25 december is geboren, maar de kersttijd biedt ons wel de gelegenheid om de samenleving te herinneren wat kerst nu werkelijk betekent. God zelf is in Jezus naar deze aarde gekomen om ons het ware karakter van God te tonen en ons mensen te bevrijden van de macht van de zonde en ons te brengen in zijn nieuwe Koninkrijk van vrede. Jezus is in alle nederigheid in Bethlehem geboren, maar wij geloven dat Hij terug zal keren naar deze aarde als de grote Koning der koningen en Heer der heren. Hoe de wereld door mensen ook zal worden geregeerd, Christus zal komen en ons als gelovigen brengen naar die nieuwe wereld van vrede en gerechtigheid.

Rob de Raad *is voorzitter van de Nederlandse Adventkerk*

Gino Santa Maria/Shutterstock.com